Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Ὁ ἐν Houston, Texas, μεγαλοπρεπὴς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτ[illegible] ρίου
τὰ ἐγκαίνια τελεῖ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος [illegible] ίου.

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah 4/59

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΕ΄. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ—NOVEMBER, 1959 ΑΡΙΘΜΟΣ 476

Ἑορτολόγιον 15 Νοεμ. — 16 Δεκ., 1959

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄. ΛΟΥΚΑ. Σαμουνᾶ, Ἀβίβου μ. (Ἄρχεται ἡ Νηστεία Χριστουγέν.).
16. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἰφιγενείας Ἰσαποστόλου.
17. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου Ἐπ. Νεοκαισαρείας, Γενναδίου Ἀρχιεπ. Κων)πόλεως.
18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πλάτωνος Μεγαλομάρτυρος, Ρωμανοῦ καὶ Ζακχαίου Μαρτύρων.
19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀβδιοὺ Προφήτου, Ἡλιοδώρου καὶ Εὐφημίας Μαρτύρων.
20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρ. Εἰσοδίων Θ. Γρηγορίου Δεκαπολίτου, Πρόκλου Κ)λεως.
21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
22. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄. ΛΟΥΚΑ. Φιλήμονος Ἐπ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου.
23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀμφιλοχίου Ἐπισκ. Ἰκονίου, Σισινίου Ὁμ., Ἰσχυρίωνος Ἐπισκ.
24. ΤΡΙΤΗ. Κλήμεντος Ἐπισκ. Ρώμης, Ἑρμογένους καὶ Χρυσογόνου Μαρτ.
25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀπόδοσις Ἑορτῆς Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος.
26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλυπίου, Στυλιανοῦ, Νίκωνος Μετανοεῖτε, Ὁσίων. THANKSGIVING DAY.
27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰακώβου Μάρτυρος τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ Ὁσίου.
28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Στεφάνου τοῦ Νέου Ὁσίου Ὁμολογητοῦ, Εἰρηνάρχου Μάρτυρος.
29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄. ΛΟΥΚΑ. Παραμόνου καὶ 370 Μαρτύρων, Βησσαρίωνος Ὁσίου.
30. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ, Φρουμεντίου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1. ΤΡΙΤΗ. Ναοὺμ τοῦ Προφήτου, Φιλαρέτου Ὁσίου τοῦ Ἐλεήμονος.
2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀββακοὺμ τοῦ Προφήτου, Μυρόπης Μάρτυρος, Θεοφίλου Ὁσίου.
3. ΠΕΜΠΤΗ.Σοφονίου Προφήτου, Ἀγαπίου καὶ Σελεύκου μ., Θεοδώρου Ἀλεξαν.
4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βαρβάρας Μεγαλομ., Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Σεραφεὶμ Ὁσ.
5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σάββα Ὁσίου τοῦ Ἡγιασμένου.
6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄. ΛΟΥΚΑ. Νικολάου Ἐπισ,. Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.
7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων, Γερασίμου Ἀσκητοῦ.
8. ΤΡΙΤΗ. Παταπίου Ὁσίου, Σωσθένους, Ἀπολλὼ καὶ Κηφᾶ Ἀποστόλων.
9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Θεομήτορος Ἄννης, Ἄννης Προφήτιδος.
10. ΠΕΜΠΤΗ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, Εὐγράφου Μαρτύρων, Θεοτέκνου Ἱερομάρτυρος.
11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δανιὴλ καὶ Λουκᾶ Νέου, Στυλιτῶν, Μείρακος, Βαρσοβᾶ Μαρτύρ.
12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ.
13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄. ΛΟΥΚΑ. Εὐγενίου, Εὐστρατίου, Ὀρέστου, Λουκίας Μαρτύρων.
14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θύρσου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου.
15. ΤΡΙΤΗ. Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας.
16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγγαίου Προφ., Θεοφανοῦς Βασιλίσσης, Μοδέστου Ἀρχ. Ἱεροσολ.

Religious Calendar — Nov. 15 to Dec. 16, 1959

NOVEMBER

15. SUNDAY. Eighth Sunday of Luke. SS. Gourias and Samonas. Beginning of Christmas Lent.
16. MONDAY. Matthew the Evangelist; Iphigenia, Martyr.
17. TUESDAY. St. Gregory of Neocaesaria.
18. WEDNESDAY. St. Platon, Great Martyr.
19. THURSDAY. Obadiah the Prophet.
20. FRIDAY. St. Gregory of Dekapolis.
21. SATURDAY. The Presentation of the Virgin.
22. SUNDAY. Ninth Sunday of Luke. St. Philemon and his followers.
23. MONDAY. St. Amphilohius.
24. TUESDAY. St. Clement, Bishop of Rome.
25. WEDNESDAY. St. Catherine, Great Martyr.
26. THURSDAY. SS. Stylianus and Alypius. THANKSGIVING DAY.
27. FRIDAY. St. James, Great Martyr.
28. SATURDAY. St. Stephen the New Martyr.
29. SUNDAY. Thirteenth Sunday of Luke. St. Paramonus and the 370 Martyrs.
30. MONDAY. St. Andrew the Apostle.

DECEMBER

1. TUESDAY. Naoum the Prophet.
2. WEDNESDAY. Abbakoum the Prophet.
3. THURSDAY. Sophronius the Prophet.
4. FRIDAY. St. Barbara, the Great Martyr.
5. SATURDAY. St. Savas the Sanctified.
6. SUNDAY. Tenth Sunday of Luke. Feast of St. Nicholas.
7. MONDAY. Ambrosios of Milan; Gerasimos the Ascetic.
8. TUESDAY. St. Sosthenes the Martyr.
9. WEDNESDAY. The Conception of St. Anne.
10. THURSDRY. St. Minas; SS. Ermogenis and Eugrafos, Martyrs.
11. FRIDAY. SS. Daniel and Luke, New Martyrs.
12. SATURDAY. St. Spyridon, Bishop of Trimythous.
13. SUNDAY. Eleventh Sunday of Luke. SS. Eugenios, Eustratios and Orestes, Martyrs.
14. MONDAY. Thyrsos, Philemon, Apollonios.
15. TUESDAY. St. Eleutherios the Martyr and his mother, Anthia.
16. WEDNESDAY. Haggai the Prophet; Theophano the Empress.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
REV. PHILIP KOUTOUFAS

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:
One year $4.00
Two years $7.00
Single copy ..... 40 cents
Foreign Countries ..... $4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἠλία Μαστρογαννοπούλου: «Φάρμακον Ἀθανασίας — ἡ Θεία Εὐχαριστία». Ἀθῆναι, 1958.

Παναγιώτου Παναγιωτάκου, Δρος. Νομικ. Συμβουλ. Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος: «Τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Ἀθῆναι, 1959.

Θωμᾶ Μιχ. Νικοπούλου, Ἐπαιδευτικου: «Ἡ Ἐλεημοσύνη κατὰ τὴν Π. καὶ Κ. Διαθήκην καὶ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας Ἐξαγγελομένη». Ἀθῆναι, 1958.

Ἀρ. Α. Ἀσπιώτη, Ψυχιάτρου: «Ἡ Ψυχικὴ Ὡριμότης τοῦ Ἀνθρώπου». Ἀθῆναι, 1959.

Θεοδ. Β. Κωνσταντίνου, Θεολ.: «Ὁ Μωυσῆς». Ἀθῆναι, 1958.

Δημητρ. Ν. Κάτση, Δρ. Μαθημ. Ἐπιστημ. Ἐργαστ. Ἀστρον. Πανεπστ. Ἀθηνῶν: «Τὰ Ἡμερολόγια καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα». Ἀθῆναι, 1959.

Ἰωάννου Τζαίημσον: «Φῶς ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν». Νέα Ἰερσέη, 1959.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟ "ΟΧΙ" ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

16 Ὀκτωβρίου, 1959

ὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. ιοικ. Συμβούλια Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων, υλλόγων, Σχολείων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

γαπητοί,

Διὰ τοῦ παρόντος προτρεπόμεθα πάντας, πως μετὰ σεμνότητος, ἱεροπρεπείας καὶ αἰσθημάτων βαθυτάτου σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ εὐλαβείας ἑορτάσητε τὴν Μεγάλην Ἱστορικὴν Ἐπέτειον, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940, κατὰ τὴν Κυριακήν, 1ην Νοεμβρίου.

Καὶ νὰ ἑορτάσητε πανδήμως, διότι πρόκειται χι ἁπλῶς περὶ μιᾶς Ἐθνικῆς Ἐπετείου, ἀλλὰ περὶ μιᾶς Ἐνδόξου Ἐπετείου κατὰ τὴν ὁποίαν ὰ ἰδεώδη καὶ αἱ ἀρχαί, ποὺ ἐνέπνεον καὶ κατηύυνον τὴν πορείαν μας ὡς Φυλῆς καὶ Ἐκκλησίας, τατίσχυσαν καὶ ἐπεβλήθησαν καὶ ἐθριάμβευσαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν καὶ ἱστορίαν.

Τὸ «ΟΧΙ» δὲν ὑπῆρξε παρὰ ἡ θαρραλέα ἀπήχησις τῆς αἰωνίας Ἑλληνορθοδόξου εὐψυχίας, ἡ ὁποία ἀπετέλει, ἀποτελεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀποτελῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ κυριώτερόν μας χαρακτηριστικὸν ὡς Λαοῦ, Φυλῆς καὶ Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐτάχθη νὰ διαιωνίσῃ εἰς τὴν ἀγαπημένην ταύτην χώραν καὶ πατρίδα μας τὴν καλλιέργειαν εἰς τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προσδίδουν ἀξίαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ ἱστορίαν.

Δοξολογήσατε ὅθεν τὸν Θεὸν κατὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου, διότι Ἐκεῖνος ἠθέλησε νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς Συμμάχους τὴν νίκην, χρησιμοποιῶν πρὸς τοῦτο τὴν ἀξιοθαύμαστον καὶ σθεναρωτάτην ἀντίστασιν τῆς Ἑλλάδος μας.

Τελέσατε εὐλαβῆ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων προμάχων τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, τιμῆς καὶ ἐλευθερίας.

Καὶ δεῦτε ἀντλήσωμεν οἱ πάντες μαθήματα καὶ ἐμπνεύσεις ἀπὸ τὴν Μεγάλην Ἐπέτειον, ὥστε ἀξίως νὰ πολιτευώμεθα ὡς τέκνα καὶ πολῖται τῆς Μεγάλης ταύτης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ἡ ὁποία πιστεύει μὲ τὴν ἰδίαν περιπάθειαν εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἐλευθερίας, διὰ τὸ ὁποῖον πάντοτε ἠγωνίσθη τὸ τιμιώτατον ἡμῶν Γένος καὶ ἡ Ἁγιωτάτη μας Ἐκκλησία.

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

October 16, 1959

To the Reverend Priests, the Esteemed Members of the Board of Directors of our Communities, the Philoptochos Societies, our National Organizations, Clubs, Schools, and Teachers' Societies of the Greek Archdiocese of North and South America:

I hereby urge all of you to celebrate on Sunday, November 1, the great historical anniversary of October 28, 1940, with modesty, dignity and with deep feelings of respect and honor.

Also, we urge you to celebrate it all together because this is not merely a national anniversary; it is a glorious anniversary in which the ideals and the principles that guide our course as a Nation and a Church once again triumph and stand out in the conscience and history of the whole world.

The "OCHI" was nothing more than a brave echo of the eternal courage of Greek Orthodoxy, which comprised, comprises, and always must comprise through the ages the chief characteristic of our People, our Nation and our Church, that is destined by God to immortalize in this beloved land and country of ours the cultivation of those ideals which give value and meaning to human life and history.

Let us then glorify God on the first of November, for it is He who wanted to give victory to our Allies, utilizing toward this end the admirable and powerful resistance of Greece.

Therefore, hold respectful Memorial Services on this occasion for the heroes who fought and fell on this day as champions of human dignity, honor and freedom.

And let us all learn well the lesson, and derive inspiration from this great holiday, so that we may act worthily as sons and daughters and citizens of this great American Republic, which believes in the ideals of liberty with the same passion that marked the struggle for freedom waged by our most honorable race and our most Holy Church.

With paternal and affectionate blessings,

† IAKOVOS

Archbishop of the Greek Orthodox Church of North and South America

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὴν εἰδικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀναγνωσθεῖσαν εἰς ὅλους τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου καὶ τῇ Κυριακῇ, 1ῃ Νοεμβρίου, ἐτελέσθησαν Δοξολογίαι καὶ Τρισάγια εἰς μνήμην τῶν πεσόντων κατὰ τὰ ἔτη τοῦ νέου Ἐθνικοῦ Ἔπους.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε Τρισάγιον καὶ Δοξολογίαν τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσίᾳ τοῦ Ἐντ. Προξένου κ. Κ. Μηλιαρέση, τῇ δὲ Κυριακῇ, 1ῃ Νοεμβρίου, ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, ὁμιλήσας καταλλήλως. Τὸ δὲ ἑσπέρας ὑπῆρξεν ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς ἐν τῷ Manhattan Center τῆς Νέας Ὑόρκης διοργανωθείσης Τελετῆς ἐπὶ τῇ Ἱστορικῇ Ἐπετείῳ ταύτῃ.

Ἀπέστειλεν ὡσαύτως ἡ Α.Σ. τὰ κάτωθι συγχαρητήρια τηλεγραφήματα:

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα Βασιλέα ΠΑΥΛΟΝ

Ἐπὶ ἐνδόξῳ ἐπετείῳ 28ης Ὀκτωβρίου, εὔχομαι ἐξ ὀνόματος Ἑλληνορθοδόξων Ἀμερικῆς διαρκῆ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ ἐφ' Ὑμᾶς καὶ τὸ εὐλαβὲς Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὥστε ἡ δόξα νὰ στεφανώνῃ πάντοτε τοὺς Ἐθνικοὺς αὐτοῦ ἀγῶνας.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν

Ἐκ μέρους Ἑλληνορθοδόξων Ἀμερικῆς συγχαίρω Ὑμῖν ἐπὶ ἐνδόξῳ Ἐθνικῇ ἐπετείῳ, εὐχόμενος πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ εὐημερίαν εἰς τὸν προσφιλέστατον Λαόν, τοῦ ὁποίου Κυβερνήτην Σᾶς ἔταξεν ἡ Θεία Πρόνοια.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐλήφθησαν τὰ κάτωθι εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα:

Σεβασμιώτατον Κύριον Ἰάκωβον

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου

Συγκεκινημένος εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐγενὲς τηλεγράφημα Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, παρακαλῶ δὲ ὅπως διαβιβάσητε τὰς εὐχαριστίας μου καὶ εἰς Ἑλληνορθόδοξον Ποίμνιον Ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον

Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Λίαν συγκεκινημένος δι' εὐχὰς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσητε πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ὀρθοδόξους Ἀμερικῆς θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ διαβεβαίωσιν εὐγνωμοσύνης Μητρὸς Ἑλλάδος διὰ πολύτιμον συνδρομήν των κατὰ τοὺς Ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
Πρωθυπουργὸς

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς δίδων τὸ ἀντίδωρον εἰς τὰς A.B.Y. τοὺς Διαδόχους τοῦ Αἰθιοπικοῦ Θρόνου Asfa Wossen καὶ Medferiash Worq Abebe, κατὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν Αὐτῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τῇ Κυριακῇ,, 11ῃ Ὀκτωβρίου, 1959.

Ο ΕΞΟΧ. Κ. ADNAN MENDERES

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΗΜΩΝ

ΠΕΡΙ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας Ἀδνὰν Μενδερὲς ἀφίκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀεροπορικῶς. Ἀπὸ μέρους τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Θασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ αἱ εὐχαριστίαι Αὐτοῦ διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ φιλίας.

Ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἀπὸ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ Α. Ε. ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας κ. Ednan Menderes, μετὰ τοῦ Ἐξ. Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Fatin Rustu Zorlu (ἀριστερᾷ).

Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπήντησεν ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδ. Νικολάου Παπαγεωργίου καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Βασιλειάδου, Γραμματέως τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Α.Ε. τὸ «ὡς εὖ παρέστητε», ὁ δὲ Ἐξοχ. κ. Πρωθυπουργὸς παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβασθῶσι τῇ Α.Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ καὶ τῷ Σε-

Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον

Αἰσθάνομαι πολὺ εὐτυχὴς ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι καὶ πάλιν ὑπηντήθην τόσον εὐγενῶς ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Ἠπείρῳ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχηγοῦ Αὐτῆς κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Ἐπιθυμῶ διὰ τοῦ παρόντος μηνύματος νὰ ἐκφράσω τὰς ἁρίστας τῶν εὐχῶν μου, τόσον πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅσον καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖτε.

Τὸ θεωρῶ εὐχάριστον δι' ἐμὲ καθῆκον νὰ ἐκφράσω τὰς βαθυτάτας καὶ εἰλικρινεστάτας εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν.

ADNAN MENDERES
Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας

* * *

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος τῇ 8ῃ ἰδίου μηνὸς ἐπεσκέφθη τὸν ἐν Washington, D. C., εὑρισκόμενον Ἐξοχ. κ. Adnan Menderes, γενόμενος δεκτὸς παρ' Αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος, ἀπευθύνας πρὸς τὴν Α.Ε. τὸ «ὡς εὖ παρέστητε», καὶ διαβιβάσας τὰς εὐχὰς τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τὰ αἰσθήματα ἐκτιμήσεως ὁλοκλήρου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας. Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβασθῶσι τὰ σέβη Του πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα καὶ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεώς του πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξους.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ

Ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς κ. Adnan Menderes, τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, καὶ περὶ ὥραν 5ην μ. μ., συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐξοχ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Fatin Rustu Zorlu, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Τουρκίας Στρατηγοῦ Rustu Erdelhun, τῶν Ἐξοχ. Πρεσβευτῶν Urguplu ἐν Οὐασιγκτῶνι καὶ Isin παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ δωδεκάδος Βουλευτῶν, Ὑφυπουργῶν καὶ Τμηματαρχῶν, ἀντεπεσκέφθη τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἔνθα ὑπεδέχθη τὸν κ. Πρωθυπουργόν, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων, πολλῶν ἄλλων Κληρικῶν, Μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐφοριῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας, Ἀντιπροσώπων τῆς ΑΧΕΠΑ, τῆς ΓΚΑΠΑ, καὶ πολλῶν ἄλλων Ὀργανώσεων, ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ, Ἐπιστημονικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ κόσμου, καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμογενῶν. Ἀντηλλάγησαν θερμαὶ προσφωνήσεις ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Ἐξοχ. Πρωθωπουργοῦ, τονίσαντος τὸν σεβασμὸν Αὐτοῦ πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς Ἑλληνο-Τουρκικῆς Φιλίας.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα παρετέθησαν γεύματα ὑπὸ τῆς Foreign Policy Association, τοῦ Ἐξοχ. κ. Zorlu καὶ τοῦ Ἐντ. κ. Σπύρου Σκούρα, εἰς τὰ ὁποῖα, προσκληθείς, παρεκάθησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἐξοχ. κ. Menderes, τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ ἀεροδρόμιον προέπεμψεν Αὐτὸν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς μετὰ τοῦ κ. Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου, ἀπὸ μ
ρους τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος.

Ἅμα τῇ εἰς Ἄγκυραν ἀφίξει Αὐτοῦ ὁ Ἐξοχ. Menderes ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τ
Αὐτοῦ Σεβασμιότητα:

Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον

**Ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ μου εἰς Τουρκίαν, ἐπιθυμ
νὰ ἐκφράσω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν πρὸς Ὑμᾶς κα
δι' Ὑμῶν πρὸς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησία
Ἀμερικῆς τὰς εἰλικρινεστέρας μου εὐχαριστίας δι
τὴν εὐγενῆ καὶ θερμὴν ὑποδοχήν, τὴν ὁποίαν μ
ἐπεφυλάξατε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεώ
μου εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.**

**Συνεκινήθην πολὺ ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις φιλία
καὶ δεσμῶν μακραιώνων κοινῶν παραδόσεων, πέ
πεισμαι δὲ ὅτι (αἱ ἐκδηλώσεις αὗται) συσφίγγου
ἔτι μᾶλλον τὰς μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν μας σχέσεις**

**Εὔχομαι πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὸ ποίμνιόν σας πᾶσα
εὐμάρειαν καὶ εὐτυχίαν.**

ADNAN MENDERES

Η Κ. ΔΙΑΘΗΚΗ, ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΣΤΑΣ

Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι βιβλίο θεόπνευστο. Πανανθρώπινο καὶ αἰώνιο. Εἶναι τὸ «Βιβλίο τῶν Βιβλίων». Μὴ τὸ ξεχνᾶς ποτέ!

—"Οταν σὲ κυριεύουν οἱ θλίψεις, διάβασε τὸ ιδ' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. (**«Ἂς μὴ ταράζεται ἡ καρδιά σας. Πιστεύετε στὸν Θεό, πιστεύετε καὶ σ' ἐμένα.... Εἰρήνη σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρήνη τὴν δική μου σᾶς δίνω. Δὲν σᾶς δίνω ἐγὼ εἰρήνη σὰν αὐτὴν ποὺ δίνει ὁ κόσμος...»**).

—Ἂν ἁμαρτήσῃς, διάβασε τὸ α' κεφάλαιο τῆς Α' ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου. (**«... Ἐὰν ὁμολογοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας, εἶναι ἀξιόπιστος καὶ δίκαιος (ὁ Θεός), ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὶς ἁμαρτίες καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ κάθε ἀδικία...»**).

A NEW MUSIC BOOK

THE BYZANTINE CHANT of the Greek Orthodox Church in Greek or English edition is the latest book of Professor CHRISTOS VRIONIDES of the Greek Archdiocese Holy Cross Theological School.

History-Theory and 285 exercises in Byzantine with their transcription in Western notation. 215 pages. Price $5.00.

Write: CHRISTOS VRIONIDES, 50 Goddard Avenue, Brookline, Mass.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, καθιερώθη ὡς Προστάτης Ἅγιος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων Ἅγιος Ἀνδρέας. Ὡρίσθη δὲ πρὸς τιμὴν τῆς ἁγίας αὐτοῦ μνήμης ἡ «Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου», ἥτις ἐφέτος θὰ ἑορτασθῇ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, 29ης Νοεμβρίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς 6ης Δεκεμβρίου, διὰ Θείας Λειτουργίας, διὰ θείων κηρυγμάτων, διαλέξεων, δημοσιευμάτων καὶ ἄλλων πνευματικῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης ΚΓ'. ἑώρτασε τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἐκλογῆς Αὐτοῦ. Τὴν δὲ 25ην Νοεμβρίου συμπληρώνει τὸ 78ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς ἐκλογῆς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἀνακεφαλαιωθοῦν τὰ ἔργα, καὶ πρὸ παντὸς τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ὡς ἡ σύγκλησις «Οἰκουμενικῆς Συνόδου», ἡ κατὰ τρόπον ἐντελῶς πρωτότυπον ἐξαγγελθεῖσα.

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΦΗΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΑΘΗΤΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βατικανοῦ (Religious News Service, 28 Oct., N. Y.), ὁ Πάπας εἶπε πρὸς ἐπισκεφθέντας Αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐκλογῆς του τὰ ἑξῆς, κατὰ πιστὴν μετάφρασιν ἐκ τοῦ "Religious News Service," Oct. 28, N. Y.: «Δὲν δύναμαι νὰ πράξω ὅ,τι θέλω νὰ πράξω. Πάντοτε ὑπάρχουν 40 πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μοὶ λέγουν τί πρέπει νὰ πράττω. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔχει ὡς ἔργον—ἀκριβῶς ὅπως ἔργον ἰδικόν μου εἶναι νὰ κυβερνῶ τὴν Ἐκκλησίαν—νὰ μὲ συμβουλεύῃ. . . . Δὲν εἶχον ἰδέαν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλεγῶ Πάπας. Δὲν δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι εἰς Πάπας εἰς ἡλικίαν 78 ἐτῶν ἔχει ἐμπρός του εὐρὺ μέλλον. Ἐν τούτοις μοὶ λέγουν, ὅτι ἡ ζωὴ καθίσταται συνεχῶς μακροτέρα. Οὐχ ἧττον, εἶμαι πάντοτε ἕτοιμος νὰ παρουσιάσω ἐμαυτὸν εἰς τὸν Θεόν».

ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ὁριστικῶς ἐματαιώθη ἡ ὑπὸ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἐξαγγελθεῖσα σύσκεψις αὐτῶν μετ' Ὀρθοδόξων Θεολόγων. Εἰς τοῦτο τὰ μάλιστα συνετέλεσε καὶ ἡ σθεναρὰ στάσις τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δηλώσαντος ὅτι εἰς οὐδεμίαν μονομερῆ μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Σύσκεψιν ἢ Σύνοδον θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ συμμετάσχῃ, ἐὰν δὲν προσεκαλοῦντο εἰς ταύτην καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι, ἢ τοὐλάχιστον αἱ Ἐκκλησίαι-Μέλη τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ» ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ποῖοι ἆρά γε οἱ λόγοι τῆς διὰ τρία ἔτη ἀναβολῆς τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης πρὸ μηνῶν ἐξαγγελθείσης συγκλήσεως «Οἰκουμενικῆς Συνόδου»; Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν λόγοι ἐσωτερικῆς ἀδυναμίας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνίσταται εἰς ἀνεπάρκειαν χρόνου προετοιμασίας, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ προϋποθέτει τὴν λύσιν πολλῶν ἄλλων προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης. Δὲν πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ὑποτιμηθῇ καὶ ὁ ἀποθαρρυντικὸς διὰ τὸ Βατικανὸν ἀντίκτυπος τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐξηγγέλθη ἡ σύγκλησις τῆς «Οἰκουμενικῆς» Συνόδου τῆς Ρώμης, παρὰ ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὴ παρὰ τῷ Σεπτῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Τὴν γνώμην τούτου ἀπηχῶν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, προέβη κατὰ τὴν ἐκ Γενεύης διέλευσιν αὐτοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, εἰς δηλώσεις πρὸς τὸν ξένον Τύπον, ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτομεν τὰ κάτωθι:

«. . . Λόγῳ τῆς εὐρύτητός της ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδεμίαν ἀποκλείει ἐνέργειαν προσεγγίσεως μὲ τὸ Βατικανὸν ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως. Ἐνδέχεται ἀναμφιβόλως νὰ φθάσωμεν κάποτε εἰς ἕνα διάλογον μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως—Ρώμης. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι τὰ μάλα διατεθειμένος διὰ μίαν προσωπικὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Πάπα, ἐφ' ὅσον καὶ αὐτὸς θὰ ὑπέσχετο μὲ τὴν σειράν του νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τοιαῦται ὅμως ἐπαφαὶ δὲν δύνανται νὰ πραγματοποιηθοῦν εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεως. Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ Ρώμη ἀποδείξῃ κατ' ἀρχήν, ὅτι ἀποδέχεται νὰ συνομιλήσῃ «ὡς ἴσος πρὸς ἴσον». Ἄλλως συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποβλέπουν εἰς μίαν «ἐπιστροφὴν» εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, θὰ εἶναι ἀπαράδεκτοι ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων. Δὲν ἐνδιαφερόμεθα ἡμεῖς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἁπλῶς τῆς ἑνότητος τῆς θραυσθείσης ὑπὸ τῆς Ρώμης, ἀλλὰ κυρίως τῆς ἑνότητος τοῦ ὅλου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Δὲν θ' ἀρνηθῶμεν τὸν μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας διάλογον, ἀλλ' ὁ διάλογος αὐτὸς δὲν δύνα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 329ην σελίδα)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΗΜΩΝ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ: ΠΑΝΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ὑπὸ ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ, χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν, πρέπει νὰ χαρακτηρισθοῦν αἱ τελευταῖαι συνεδρίαι τῆς Ἐφορίας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Brookline, Mass., τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς 16ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Ἱστορικαὶ διὰ τὰς μεγάλας καὶ γενναίας καὶ «τολμηρὰς» — ὅπως ἐχαρακτηρίσθησαν ἀπὸ μερικοὺς — ἀποφάσεις. Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἀφοροῦν τὴν Μητρικήν μας Γλῶσσαν καὶ τὴν Ἐκπαίδευσιν τὴν Ἑλληνικήν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζονται σήμερον ὅλων, τῶν ψυχραίμως ἀναμετρώντων τὴν κατάστασιν, αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἐν Ἀμερικῇ.

Μόνον ἡ ἐπιβίωσις τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ διαθέτει τὰ 54% τοῦ προϋπολογισμοῦ της εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Παιδείας.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ πρώτου ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου θὰ εἶναι τὸ κορύφωμα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη ἐξόρμησις, εἶναι ὑπόθεσις Πανamerικανική.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, ἵδρυμα θρησκευτικόν, θὰ ἠδύνατο νὰ διατρέξῃ καὶ αὐτή, ὡς τὸν διατρέχουν ἀλλοεθνεῖς Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, τὸν κίνδυνον καὶ νὰ διαπράξῃ καὶ αὐτὴ τὸ λάθος νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἑλληνικήν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα καὶ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἄλλοι, ἁρμοδιώτεροι, παράγοντες θὰ ὤφειλον νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν γλῶσσαν, ἐνῷ ἰδική της ἀποστολὴ εἶναι ἡ διάδοσις τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

Εἶναι εὐτύχημα μέγα, ὅτι ἡ ἀντίληψις τῆς ἐπιβιώσεως καὶ τῆς μεταδόσεως καὶ τῆς διαιωνίσεως τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἐν Ἀμερικῇ ἔχει τεθῇ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς βάσεώς της, ποὺ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα. Τὸ ζήτημα τίθεται, συνήθως ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον, ὡς ἑξῆς: «Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβιώσῃ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἀμερικὴν χωρὶς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν;» Ἡ ἀπάντησις ὄχι ὀλίγων, καλῆς μὲν πίστεως, ἀλλ' ἀδιαφωτίστων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πάντοτε δὲ ἀνευθύνων, εἶναι: «Μάλιστα». Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἀναπτύξωμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀπατῶνται. Ἐδῶ θὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ γνώμη, ἡ πεποίθησις, ἡ πίστις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Πνευματικοῦ μας Ἡγέτου ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ὅτι: Μόνον ἡ ἐπιβίωσις τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Ὀρθοδοξία, βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαθῇ διότι εἶναι θεσμὸς θεῖος. Διατρέχει ὅμως κίνδυνον νὰ χάσῃ τὸν Ἑλληνορθόδοξον χαρακτῆρα της.

Πιστεύει ἀκόμη ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Παιδεία θὰ βοηθήσῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς ἀριθμοὺς μελῶν, εἰς ἰσχὺν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καὶ κῦρος ὑπολογίσιμον ὑπὸ πάντων. Ἀνοίγοντες ἕνα Σχολεῖον, συντελοῦμεν εἰς τὴν διάσωσιν δέκα Ἑλληνορθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας τοῦ Ἑλληνορθοδόξου χαρακτῆρος αὐτῶν.

Αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ ἐννοῇ ὁ Πνευματικός μας Ἡγέτης ἐν Ἀμερικῇ, ὅταν παντοῦ καὶ πάντοτε διακηρύττει, ὅτι τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἔρχωνται πρῶτα, καὶ ὅτι πρῶτον καὶ κύριον κεφάλαιον εἰς τὸ Πρόγραμμά του ἔρχεται τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Παιδείας.

Αὐτὸ διεκηρύχθη καὶ εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐφορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τὸν παρελθόντα μῆνα. Καὶ διεκηρύχθη ὄχι ἁπλῶς μὲ λόγια, ὅσον πειστικὰ καὶ ἂν ἦσαν αὐτά, ἀλλὰ μὲ ἐπιχειρήματα καὶ μὲ ἀποφάσεις. Μὲ ἐπιχειρήματα ὁμιλοῦντα τὴν ἀψευδῆ γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν καὶ μὲ ἀποφάσεις βασιζομένας πάλιν ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ διαθέτει τὰ 54% τοῦ Προϋπολογισμοῦ της εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν! Ἐκ τῶν $554,889.78 τοῦ ἀπολογισμοῦ χρήσεως τοῦ 1958, αἱ $300,053.92 διετέθησαν διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν, δηλαδὴ διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης: Θεολογικὴ Σχολή, Ἀστικὴ Σχολή, Ὀρφανοτροφεῖον, Ἡμιγυμνάσιον καὶ Κολλέγιον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἐπιδόματα εἰς κάθε Ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, συνταξιοδοτήσις εἰς τοὺς Διδασκάλους διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἱδρυθέντος καὶ συντηρουμένου Ταμείου Συντάξεως Ἐκπαιδευτικῶν, ἔκτακτα ἐπιδόματα εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά της ἱ-

ύματα — ὅλα αὐτὰ ἀπορροφοῦν τὰ 54% τοῦ Προ-
ολογισμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐὰν προστεθοῦν
ὑποτροφίαι, ὁ πλουτισμὸς τῶν βιβλιοθηκῶν, καὶ αἱ
άφοροι ἄλλαι ἐκπαιδευτικαὶ πρωτοβουλίαι τῆς Ἀρ-
επισκοπῆς, θὰ δώσουν μίαν γενικὴν ἰδέαν τοῦ τί
χμνει ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν
ωσσαν καὶ Παιδείαν.

Θὰ ἔπρεπεν εἰς αὐτὰ νὰ προστεθοῦν καὶ ἕτεραι
κατὸν δύο χιλιάδες δολλαρίων, ποὺ δαπανοῦν ἐπὶ
λέον ἡ Ἀκαδημία καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐξ ἰδίων
όρων, δωρεῶν κ.λ.π. καὶ νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐτήσιαι
απάναι αὐξάνουν κατ' ἔτος, χωρὶς εἰς αὐτὰς νὰ
ροστεθοῦν καὶ αἱ ἑκατοντάδες χιλιάδων δολλαρίων
οὺ δαπανῶνται διὰ τὰ νέα κτίρια καὶ τῶν δύο Ἱδρυ-
άτων.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν ἐπέφερε χρέος
μίσεος περίπου ἑκατομμυρίου δολλαρίων — τὸ ὁποῖ-
ν ἀσφαλῶς θὰ ἐξοφληθῇ μὲ τὴν γενναιόφρονα συν-
ρομὴν τῆς Ὁμογενείας — ἐλήφθη προχθὲς ἡ μεγάλη
ιπόφασις τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου
αρὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ ἐπὶ οἰκοπέδων αὐ-
ῆς. Ἐμπνευστὴς τῆς ἰδέας εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς Ὁμο-
γενὴς κ. Ἰωάννης Πάππας, ὅστις καὶ ἔκαμε τὴν ἐπί-
σημον πρότασιν καὶ ἔκθεσιν εἰς τὴν Ἐφορίαν. Ἡ Ἐφο-
ρία, πρὶν ἀποφασίσῃ, ἐζήτησε καὶ ἤκουσε μετὰ προ-
σοχῆς τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Ι. Ἀρχιεπι-
σκοπῆς. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτόνισεν, ἅπαξ ἔτι,
ὅτι πρῶτον μεταξὺ τῶν πρώτων κεφαλαίων τοῦ προ-
γράμματός του ἔρχεται τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑλληνικῆς
Γλώσσης καὶ Παιδείας. Ἀνέφερεν, ὅτι ἐφέτος ἱδρύ-
θησαν 29 Νηπιαγωγεῖα, ἐνῷ ἄλλων ἡ ἵδρυσις ἀναμέ-
νεται, λειτουργοῦν 13 Ἡμερήσια Ἑλληνικὰ Σχολεῖα,
ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο νέα, θὰ ἱδρυθῇ πλῆρες Γυμνά-
σιον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, Γυμνάσιον εἰς τὸ Σικάγον μὲ
τὸν συμπαγῆ καὶ θερμουργὸν Ἑλληνισμόν, θὰ ἐνι-
σχυθῇ συστηματικῶς ἡ διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν
εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, ἡ φοίτησις θὰ εἶναι πεν-
ταετὴς ἐν αὐτῇ καὶ ἑνὸς ἔτους φοίτησις ἐν τῇ Θεολο-
γικῇ Σχολῇ Χάλκης, θὰ ἱδρυθῇ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία
διὰ τὰς ἐκδοτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ
τῆς Ὁμογενείας, καὶ ὡς κορύφωμα τοῦ ἐκπαιδευτι-
κοῦ προγράμματος θὰ εἶναι ἡ ἵδρυσις Ἑλληνικοῦ
Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι τὸ πρῶτον ἐν Ἀ-
μερικῇ. Ὁ κ. Ι. Πάππας προσφέρεται νὰ διαθέσῃ
δύο ἔτη ἐκ τοῦ πολυτίμου χρόνου του εἰς τὴν πραγμα-
τοποίησιν τῆς μεγάλης ταύτης ἀποφάσεως. Ὁ κ. Σπῦ-
ρος Σκούρας ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐξορμή-
σεως. Ἡ Ἡγεσία τῆς Χώρας μὲ μεγάλην εὐχαρίστη-
σιν θὰ ἴδῃ ἱδρυόμενον ἐν αὐτῇ Ἑλληνικὸν Πανεπιστή-
μιον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ βοηθήσῃ διὰ τῆς
ἀποστολῆς Καθηγητῶν. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἡ Α.Θ.Π. ὁ
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ καρδίας ἐπευλογεῖ
τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 327ης σελίδος)

ται νὰ ὁδηγήσῃ, καὶ οὐδέποτε θὰ ὁδηγήσῃ, εἰς μίαν ἐπανένωσιν ἁπλῆν τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου—Ρωμαϊκῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόλοιπος Χριστιανικὸς κόσμος θ' ἀπεκλείετο.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς δημοσιευομένης ὡς προσεχοῦς συναντήσεως θεολόγων ἑκατέρωθεν εἰς Βενετίαν, τὸ Βατικανὸν μέχρι στιγμῆς δὲν ἐνημέρωσε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἀπὸ Ὀρθοδόξου πλευρᾶς ἡ συνάντησις ἡ γενομένη εἰς Ρόδον εἶχε χαρακτῆρα ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ἀπολύτως ἀνεπισήμως καὶ φιλικῶς. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὔτε ἀπεδέχθη τὴν Βενετίαν ὡς τόπον τῶν συνομιλιῶν, οὔτε καθώρισε τοὺς ἀντιπροσώπους της. Ἐὰν φέρωνται τὰ ὀνόματα τῶν καθηγητῶν Florovsky καὶ Ἀλιβιζάτου ἐν προκειμένῳ, πρόκειται περὶ προτάσεων ἐρχομένων ἐκ τῆς Καθολικῆς πλευρᾶς. Ἐὰν ἡ Ρώμη ἐνδιαφέρεται διὰ μίαν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων, πρωτίστως θὰ ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ γραπτῶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην περὶ τούτου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτοῦ. Οὗτος δέ, συνεννοούμενος καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ προβῇ ἐνδεχομένως εἰς προτάσεις διὰ μίαν σύσκεψιν θεολόγων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν πρόκειται ν' ἀποσταλοῦν ἡμέτεροι ἐκπρόσωποι εἰς Βενετίαν.

Ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις δὲν εἶναι μία κίνησις μεταξὺ Προτεσταντῶν καὶ Ὀρθοδόξων, ἢ μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν μόνον, ἀλλὰ μία ἐνέργεια πρὸς ἕνωσιν ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε θὰ συμμετάσχῃ εἰς συζήτησιν μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν συμμετοχὴν καὶ τῶν Προτεσταντῶν».

Ἐφορία ὁμοφώνως ἐπευφήμησε τὴν ἀπόφασιν καὶ προέβη εἰς τὰς τυπικὰς προπαρασκευάς.

Τὴν ἐπαύριον, 16ην Ὀκτωβρίου, ἡ ἀπόφασις ἐτέθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐντιμοτάτου Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ ὁποῖον ὁμοφώνως ἐνέκρινε τὸ ὅλον ἐκτεθὲν Ἐκπαιδευτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐν κατακλείδι ἐξέδωκε τὴν κάτωθι, λακωνικὴν μὲν ἀλλ' ἱστορικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ:

«Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐπιδοκιμάζει καὶ ἐγκρίνει τὴν ἵδρυσιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Brookline, Mass., καὶ ὑποστηρίζει τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ».

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀπόφασις, ἡ ὁποία θὰ συγκινήσῃ κάθε Ἑλληνικὴν ψυχήν, ἀλλὰ καὶ κάθε φίλον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως πάντων: Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Κλήρου καὶ Λαοῦ, Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας, καὶ νὰ καταστῇ αὐτὸ ποὺ τόσον εὔστοχα ἐτόνισεν ὁ Πνευματικός μας Ἡγέτης: **«Παναμερικανικὴ Ὑπόθεσις!»**

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΓΗΙΝΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ο ΘΕΟΣ ἔχει εὐλογήσει τὸν τόπον αὐτόν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, μὲ ἀφθονίαν εἰς ὅλα. Μιὰ ἀπέραντος κληρονομία φυσικῶν πηγῶν, μιὰ πρωτοφανὴς ἐπιτυχία εἰς τὰς Ἐπιστήμας καὶ τὴν Τεχνολογίαν, μιὰ ἐκπληκτικὴ πρόοδος εἰς τὰ ἀτομολογικά, ἐν τέλειον, ἐλεύθερον πολίτευμα καὶ μιὰ δυναμικὴ οἰκονομία, ἔχουν ἑνώσει τὰς δυνάμεις των ὥστε νὰ ὁδηγήσουν τοὺς κατοίκους τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἰς ὕψη ὑλικῆς παραγωγικότητος — παραγωγικότητος τὴν ὁποίαν ποτὲ ἴσως προηγουμένως δὲν εἶχε γνωρίσει ἡ ἀνθρωπότης.

Τόσον ὅμως αἱ φυσικαὶ πηγαί, ὅσον καὶ αἱ ἀνθρώπινοι ἐμπειρίαι τοῦ χεριοῦ καὶ τοῦ νοῦ, εἶναι δῶρα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τοῦ δίδοντος «ἄνωθεν πᾶν δῶρον». Κατὰ ταῦτα ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι εἴμεθα τὰ δημιουργήματα καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἀμπελῶνι Του, ὑποχρεωμένοι νὰ κάμνωμεν μετόχους πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἡ ἀφθονία μέσα εἰς τὴν ὁποίαν πραγματικῶς πλέομεν καὶ ἡ δυναμικὴ παραγωγικότης, γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν περιστρεφόμεθα ἐδῶ, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἶναι εὐλογίαι δοθεῖσαι εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ τὰς καρπούμεθα, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ εἶναι καὶ ὡς μία ἐμπεπιστευμένη εἰς ἡμᾶς κληρονομία, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ χρησιμοποιῶμεν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ὑπερβολικὴ εὐτυχία, πλοῦτος καὶ εὐημερία, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀπέραντος πτωχεία, πεῖνα καὶ δυστυχία. Εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ὅλοι μας εἴμεθα φύλακες τοῦ ἀδελφοῦ μας καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν εὐθύνας, ἀφήνοντες εἰς τοὺς ἄλλους νὰ κάμουν ὅ,τι ἡμεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ κάμωμεν κατὰ χρέος ὁ καθεὶς εἰς τὸν κύκλον του.

Εἰς τὸ ἠθικὸν σύμπαν, ἡ συνεχιζομένη εὐτυχία εἰς ἓν ὡρισμένον Κράτος ἠμπορεῖ νὰ δικαιολογηθῇ μόνον καὶ ἐφόσον, διὰ τῆς πιστῆς καὶ θαρραλέας προσπαθείας του, προσπαθεῖ τὸ Κράτος ἐκεῖνο νὰ κάμῃ τὴν ἀφθονίαν του προσιτὴν καὶ εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον. Αἱ βασικαὶ ἠθικαὶ ἀπόψεις πρέπει νὰ ἔχουν ὡς σκοπὸν καὶ τέρμα τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ὅλου δι' ἐφαρμογῆς προγράμματος Χριστιανικῶν μόνον ἀρχῶν. Καὶ ὅπως εἰς τὴν στενὴν σφαῖραν οἱ σκοποὶ εἶναι μία ἐντεινομένη περίοδος δικαίας διανομῆς τοῦ Ἐθνικοῦ πλούτου, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰς τὴν διεθνῆ σφαῖραν τὸ σύνθημα τῆς Ἀμερικῆς ἐπεκτείνεται καὶ πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς. Τὸ σύνθημα δὲ εἶναι «τὰ ἀγαθά μας καὶ ὁ πολιτισμός καὶ ἡ ἐλευθερία νὰ δοθοῦν καὶ πρὸς ἄλλα Ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὑποφέρουν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς».

Καὶ τὸ σύνθημα αὐτὸ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ μὲ ἓν πνεῦμα διεθνοῦς εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ καλῆς θελήσεως, μὲ πνεῦμα ἀπηλλαγμένον ἀπὸ ἐγωϊσμοὺς καὶ θορύβους. Αἱ προσπάθειαί μας, μὲ ἄλλας λέξεις, πρέπει νὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ ἱδρυμάτων καὶ νὰ ἀντιταχθοῦν ἐξ ἄλλου εἰς τὴν ὑποδούλωσιν, ἡ ὁποία δουλώνει τὸ φρόνημα διὰ τοῦ Ὁλοκληρωτισμοῦ καὶ εἶναι ἡ χειροτέρα μορφὴ κάθε δουλείας.

Κατὰ ταῦτα θὰ ἔπρεπε ὄχι μόνον οἱ πραγματικοὶ Κυβερνῆται καὶ Πολιτικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἡγέται τόσον εἰς τὰς κοινωνικὰς Ἐπιστήμας ὅσον καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ πεδία τῆς ἐργασίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας, νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς γραμμῆς, τὴν ὁποίαν ἐθέσπισαν καὶ οἱ πρῶτοι πατέρες τῆς Χώρας ταύτης, στηρίξαντες τὸ πολίτευμα ἐπὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Νὰ ἐπιτευχθῇ ἐξ ἄλλου καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ πλήρης δημιουργικὴ ἐργασία, ἔστω καὶ ὀλιγόωρος, μὲ κατάλληλον παραγωγὴν τόσον εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν γεωργίαν. Οἱ πληθυσμοὶ τῆς γῆς αὐξάνουν καὶ πρέπει καὶ ἡ παραγωγικότης νὰ αὐξήσῃ ἐπίσης.

Βεβαίως ἠμποροῦν νὰ λεχθοῦν πολλὰ καὶ νὰ γραφοῦν περισσότερα: ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Εἶναι πάντοτε πρόθυμοι οἱ ἄνθρωποι, εἰς τὸν ἰδιωτικόν των βίον, νὰ προβάλλουν λύσεις, νὰ ὑποδεικνύουν συστήματα, καὶ νὰ συνιστοῦν θυσίας, ὅταν μάλιστα αἱ θυσίαι ἐκεῖναι δὲν πρόκειται νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς των. Ἀλλὰ κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θέλει νὰ δείξῃ «καρδίαν τεταπεινωμένην». Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κακόν.

Σήμερον τὰ Κράτη, μὲ τὰ σύγχρονα μέσα, ἔχουν γίνει ὡς ἐνορίαι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Κοινότητος. Δὲν ἠμποροῦν νὰ εὐημερήσουν καὶ νὰ εἰρηνεύσουν διὰ πολὺ διάστημα μεταξύ των ἐὰν δὲν ἐπικρατήσῃ μεταξύ των τὸ πνεῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ ὁποῖον — εἶναι ἀληθὲς — οἱ Κυβερνῆται τῆς Χώρας μας ταύτης προσπαθοῦν νὰ ἐμφυσήσουν καὶ εἰς ἄλλα Κράτη. Δίδουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ δίδουν ἀφθόνως τὰ ὑλικά των ἀγαθὰ καὶ εἰς ἄλλα Κράτη. Θέλουν νὰ παρέχουν εἰς αὐτὰ κάθε ἐνίσχυσιν, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ Κυβερνῆται πιστεύουν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Προφήτης Μιχαίας (4, 3) εἶπεν, ὅτι «ὁ Θεὸς κρινεῖ ἀνὰ μέ-

ΕΝΑ ΔΙΠΛΟΥΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

ΞΑΝ ἡ διακοπὴ τῆς ἐργασίας δίδῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κάθε εἴδους ἐργάτην ν' ἀναπαυθῇ, νὰ μελετήσῃ τὸν ἑαυτόν του, νὰ παρακολουθήσῃ σὲ κάποιο βαθμὸν τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον του, τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, ν' ἀνασυνταχθῇ καὶ μὲ νέας δυνάμεις, μὲ καινούργιες ἀποφάσεις καὶ συνθήματα ν' ἀρχίσῃ καὶ πάλιν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸ ἔργον του, ὁποιασδήποτε μορφῆς καὶ ἐκτάσεως ἂς εἶναι, καὶ εἰς τὸν κουρασμένον Ἕλληνα μετανάστην, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰς δεκάδας ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπέρασε τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς του εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἀπέραντον αὐτὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν, ἀγωνιζόμενος καὶ μοχθῶν διὰ νὰ καταστρώσῃ μίαν ἐργασίαν, διὰ νὰ δημιουργήσῃ Ἑλληνορθόδοξον οἰκογένειαν, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Γενέτειραν, διὰ νὰ περιθάλψῃ γέροντας καὶ κουρασμένους γονεῖς, ἀδελφούς, ἀδελφὰς καὶ ὀρφανά, διὰ νὰ σκορπίσῃ ἀγάπην καὶ καλωσύνην εἰς τοὺς συνανθρώπους του, μιὰ διακοπὴ τῆς ἐργασίας του καὶ μιὰ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Γενέτειραν δι' ὀλίγους μῆνας εἶναι εὐκαιρία σπουδαιοτάτη διὰ μίαν νέαν ζωήν.

Μιὰ ἔξοδός μας ἀπὸ τὴν μηχανικὴν ζωήν, ἀπὸ τὸν θόρυβον καὶ τὸν σάλον, ἀπὸ τὸν ἀκατάπαυστον ἀγῶνα τῆς βιοπάλης, μιὰ ἐπίσκεψις τῶν ἀγαπημένων συγγενῶν καὶ φίλων μας, μετὰ τῶν ὁποίων εἰσήλθομεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ἐπεράσαμεν τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς μας, δὲν εἶναι μόνον ἀνάπαυσις σωματικὴ καὶ ψυχική, ἀλλὰ χωρὶς ὑπερβολήν, εἶναι μιὰ πραγματικὴ ἀναδημιουργία, εἶναι μιὰ ἀληθινὴ ἀναγέννησις. Διὰ τὸν Ἑλληνορθόδοξον Χριστιανὸν ποὺ ἀφῆκε ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια τὴν γενέτειραν, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς περισσοτέρους, διὰ τὰ εὐλογημένα παιδιά του ποὺ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ποὺ δὲν ἐγνώρισαν ἀκόμη τὴν γενέτειραν τῶν γονέων των, ποὺ δὲν ἐθερμάνθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὴν στοργὴν τοῦ Παγκοσμίου Κέντρου τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, μιὰ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἕνα προσκύνημα εἰς τὸ Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, ὀλίγες ἡμέρες παραμονῆς εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, εἶναι κάτι τὸ ἀπεριγράπτως σπουδαῖον καὶ ἀναδημιουργικόν.

Ὁ ἐπισκέπτης τῆς Ἑλλάδος ξαναζῇ στὴ χώρα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας, στὸ κέντρον καὶ τὴν πηγὴν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης, τῆς Παιδείας καὶ τῆς Σοφίας, τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θριάμβων, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ προσκυνητὴς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας θὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ αἰωνόβιον Πνευματικὸν Κέντρον, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ μὲ τόσην δύναμιν, τὸ ὁποῖον καθοδηγεῖ καὶ κατευθύνει μὲ τόσην σοφίαν, τὸ ὁποῖον διακρατεῖ καὶ στηρίζει μὲ τόσην αὐταπάρνησιν, τὸ ὁποῖον ἀγκαλιάζει μὲ τόσην ἀγάπην, τὸ ὁποῖον περιβάλλει μὲ τόσην στοργήν, ὁ πολὺ γνωστός, ὁ πάρα πολὺ σεβαστός, ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἀγαπητὸς εἰς τὴν ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς, ὡς ἄλλοτε ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια Ἀρχιεπίσκοπός της καὶ τώρα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Κύριος Κος Ἀθηναγόρας. Μιὰ ἔστω σύντομος ἐπίσκεψις καὶ μιὰ μικρὰ παραμονὴ πλησίον τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς οἰκουμένης, τοῦ διδασκάλου, διὰ τῶν ἔργων τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας, τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς συνέσεως, τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς καλωσύνης, τῆς σοφίας καὶ τῆς ἁγιότητος, εἶναι ἕνα ἀληθινὸ πνευματικὸν ἀναβάπτισμα, εἶναι μιὰ μετάγγισις νέας πνευματικῆς ζωῆς, εἶναι μιὰ ψυχικὴ ἀναδημιουργία, εἶναι ἕνας ἀνεφοδιασμὸς διὰ τὸν Ἑλληνορθόδοξον μετανάστην, διὰ τὸν σκληρῶς ἀγωνιζόμενον Ἑλληνοαμερικανὸν ἢ Ἀμερικανοέλληνα, διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς λαϊκούς, διὰ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ νέους, ποὺ προσκαλοῦνται νὰ κρατήσουν, νὰ ἀξιολογήσουν καὶ νὰ μεταδώσουν ἱερὰς κληρονομίας καὶ προγονικοὺς θησαυρούς, εἶναι λέγω ἕνα προσκύνημα ἀνεκτίμητον εἰς ἀξίαν καὶ ἀνυπολόγιστον εἰς σπουδαιότητα.

Ποῖος τὰ βεβαιώνει αὐτά; Ὁμιλοῦν τὰ πράγματα, ἀδελφοί μου ὁμογενεῖς, αἱ μαρτυρίαι τῶν προσκυνητῶν τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας γενεᾶς. Τὰ ἔζησα προσωπικῶς ὁ ἴδιος, ὅταν πρὸ μηνὸς καὶ πλέον κατώρθωσα μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ μὲ τὴν

σον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει Ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν».

Ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι «χελιδὼν μία ἔαρ οὐ ποιεῖ». Ἐὰν εἰς τὰς ἀρίστας διαθέσεις καὶ προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἑνώσουν καὶ τὰς ἰδικάς των καλὰς προσπαθείας καὶ τὰ ἄλλα Κράτη, ὡς Κράτη καὶ ὡς ἄτομα, τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ εἶναι ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δὲν θὰ γίνῃ ταχέως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ αὐτὸς Προφήτης προωραματίσθη: «νὰ κατακόψουν οἱ λαοὶ τὰς ρομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα», καὶ ἡ σύγχυσις θὰ διαιωνίζεται, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ ἐπέκτασις τῆς θείας καὶ γηΐνης εὐλογίας θὰ ἐμποδίζεται ὁλοέν.

ἄδειαν τῶν καλῶν ἀξιωματούχων τῆς Κοινότητός μας, νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Πόλη καὶ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον.

Τὴν Ἑλλάδα μας εἶχον δέκα χρόνια νὰ ἴδω, ἀπὸ τὸ 1950, ὁπότε ἀπεστρατεύθην ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατιωτικοῦ ἱεροκήρυκος, ἀπὸ τὸν ἱερώτερον ἀγῶνα τῆς φυλῆς μας, εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἀντιχρίστων κομμουνιστῶν, διὰ τὴν διασφάλισιν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων μας, τῆς ὑπάρξεως τοῦ Πανελληνίου, τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς οἰκογενείας, τῆς θρησκείας, τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας μας.

Τὴν Πόλη καὶ τὸ Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον διὰ πρώτην φορὰν ἐπεσκέφθην. Ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνική, ὅπως εἶπον μὲ τὴν ἐπιστροφήν μου εἰς τοὺς εὐλογημένους χριστιανοὺς τῆς Κοινότητός μας, ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνορθοδόξους χριστιανοὺς ἀπὸ ραδιοφώνου τῆς περιφερείας Ἁγίου Φραγκίσκου, Ὀκλάνδης καὶ περιχώρων, δὲν ἔχει ἀρκετὰς λέξεις διὰ νὰ διερμηνεύσῃ καὶ νὰ ἐκφράσῃ ὁ ἐπισκέπτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἐντυπώσεις του, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησίν του, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ποὺ νοιώθει μέσα του μόλις πατήσῃ τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, μόλις ἀντικρύσῃ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς Ἀττικῆς, τὰ γραφικὰ νησιά, τὰ εὐλογημένα χωριά, τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων, ποὺ στέκονται πάντοτε ὑπερήφανοι, ἀξιοπρεπεῖς, εὐγενικοί, πολιτισμένοι ἀληθινά, ποὺ εἶναι ἕτοιμοι νὰ σᾶς προσφέρουν μὲ τὴν πατροπαράδοτον φιλοξενίαν, ἀγάπην καὶ καλωσύνην πηγαίαν, χριστιανικήν, ἀνεξόφλητον. Ὅταν σ' αὐτὰ προσθέσωμεν τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν ποὺ αἰσθάνεται ὁ σημερινὸς ἐπισκέπτης τῆς γενετείρας μας, ἀπὸ τὴν μεγάλην χριστιανικὴν κίνησιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πανελληνίου, ἀνάμεσα εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῶν νέων ποὺ σπουδάζουν, ποὺ ἐργάζονται, ποὺ ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ἀγῶνα, ποὺ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον διὰ μίαν ζωὴν λαμπρὰν κι' εὐλογημένην, ἔ! τότε ἡ χαρὰ μὲ τὴν ἱκανοποίησιν εἶναι πλήρης εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἐπισκέπτου.

* * *

Ἀκόμη πιὸ πτωχὴ εἶναι ἡ πλουσία Ἑλληνικὴ γλῶσσα μας, διότι δὲν εὑρίσκει τις οὔτε λόγια οὔτε τρόπον ἐκφράσεως ἱκανὸν διὰ νὰ περιγράψῃ καὶ νὰ διερμηνεύσῃ ἐκεῖνο ποὺ αἰσθάνεται εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὴν ψυχήν του, ὁ εὐλαβὴς προσκυνητὴς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου.

Ἀλησμόνητος θὰ μείνῃ εἰς τὴν ζωήν μου ἡ πρώτη ἡμέρα ποὺ ἔφθασα εἰς τὴν Πόλιν, εἰς τὸ Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, καὶ ὅλαι αἱ μετέπειτα ἡμέραι, μιὰ σχεδὸν ἑβδομάς, ποὺ παρέμεινα εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ συνάντησίς μου μὲ τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν Ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν εἶδον, ἤκουσα καὶ προσωπικῶς ὑπέβαλα τὰ σέβη μου, ἦτο καὶ δι' ἐμὲ ἰδιαιτέρως συγκινητική. Μοῦ ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν ὁ Ἅγιος Πατήρ, μὲ τὴν ἁπλότητα, τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἀγάπην ποὺ τὸν διακρίνει, νὰ παρακολουθήσω, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὴν μεγάλην, τὴν πολύπλευρον ἀποστολήν του. Ν' ἀκούσω τὰς σοφὰς σκέψεις καὶ συμβουλάς του, νὰ τελέσω τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Αὐγούστου, νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν μεγαλοπρεπεστάτην τελετὴν τῆς Ἰνδίκτου, νὰ λάβω κάποιαν ἰδέαν τοῦ μεγάλου ἔργου ποὺ συντελεῖται εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, ἀπὸ τὸν ἀκούραστον Πρωτοσύγκελλον, ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, διακόνους καὶ λαϊκοὺς ἀξιωματούχους, ἀπὸ τὸν «Ἀπόστολον Ἀνδρέαν», τὰ ἱδρύματα, τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἔμεινα ἔκπληκτος διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν σοφίαν, τὴν δραστηριότητα, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἁρμονίαν μὲ τὴν ὁποίαν τὰ πάντα καθοδηγεῖ καὶ κατευθύνει ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης.

Οὐχὶ ὀλιγώτερον μὲ συνεκίνησεν ἡ πρὸς τὴν ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς ἀγάπη καὶ στοργὴ τοῦ Πατριάρχου μας. Μὲ ἠρώτησεν ὀνομαστικῶς διὰ τοὺς χριστιανοὺς τῆς περιφερείας μας, διὰ τὰς οἰκογενείας των, διὰ τὰς ἐργασίας των, διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὰ προβλήματά των, διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, διὰ τὴν νέαν γενεάν, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐβεβαιώθην καὶ διεπίστωσα ὅτι γνωρίζει καὶ παρακολουθεῖ τὰ πάντα, ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι ψυχικῶς εὑρίσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὅτι τρέφει πρὸς ὅλους ἀπεριόριστον ἀγάπην καὶ ἀληθινὴν στοργήν. Μεγάλην ὡσαύτως ἐντύπωσιν μοῦ ἐπροξένησε τὸ ἄγρυπνον ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξον ὁμογένειαν τῆς Πόλης, πρὸς τὰς ὁμάδας τῶν προσκυνητῶν ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς, ποὺ προσέρχονται εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Ἀκόμη δὲ περισσότερον ἡ ἄγρυπνος παρακολούθησις προσωπικῶς ἀπὸ τὸν ἴδιον πάσης διαχριστιανικῆς κινήσεως, πρὸς δὲ καὶ ἡ μέριμνά του πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Καὶ εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω, εὐχαριστῶ τὸν Κύριον ποὺ μὲ ἠξίωσε νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Γενέτειραν καὶ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν Παναγιώτατον, νὰ ὑποβάλω τὰ σέβη μου καὶ νὰ λάβω τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας του, μὲ νέας δὲ δυνάμεις νὰ συνεχίσω τὴν ἱερατικήν μου διακονίαν, μὲ τὴν καλυτέραν εὐχὴν πρὸς ὅλους τοὺς εὐλογημένους ὁμογενεῖς μας, νὰ τοὺς ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νὰ πραγματοποιήσουν κι' ἐκεῖνοι τὸ ἴδιον προσκύνημα εἰς τὴν Γενέτειραν καὶ τὸ Φανάριον, διὰ νὰ δοκιμάσουν τὰ ἴδια αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, διὰ νὰ ὁπλισθοῦν μὲ νέα ἐφόδια διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς τὸν δύσκολον καὶ τίμιον ποὺ συνεχίζομεν εἰς τὴν ἀπέραντον αὐτὴν Συμπολιτείαν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ εὔχομαι ὁλοψύχως.

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ κ. κ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (8 Ἰουλίου 1959)

Β΄.
Ἡ Ἀντιφώνησις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κου Κου Ἀθηναγόρου

Ἡ Αὐτοῦ Θεία Παναγιότης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε καὶ πεφιλημένε
ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Τὴν αὐτὴν καὶ μείζονα ἔτι αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς συσκολίαν, ἵνα ἐξεύρωμεν τοὺς καταλλήλους λόγους εἰς ἔκφρασιν τῆς μεγάλης ἡμῶν χαρᾶς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς Ὑμετέρας Γερασμίας Μακαριότητος καὶ τῆς ἐκλεκτῆς καὶ ἀγαπητῆς Συνοδείας Αὐτῆς, ἐν μέσῳ ἡμῶν, εἰς τὰς αὐλὰς ταύτας τοῦ Κυρίου, τόσον γνωστὰς Αὐτῇ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς φοιτήσεως ἐν τῇ κοινῇ τροφῷ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης καὶ τῆς διπλῆς ἐλεύσεως Αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξάνδρου.

Χαίρομεν καὶ διὰ προσωπικὸν λόγον, ὡς διατηροῦντες θερμὸν τὸν ψυχικὸν σύνδεσμον μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἐξ Ἀμερικῆς, ὅτε ἀποφάσει τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας μετέβητε εἰς τὴν Χώραν ἐκείνην καὶ τόσον ἐπιτυχῶς διωργανώσατε τὸ ἐξ ὑμῶν ἐν αὐτῇ ποίμιον.

Συγχαρέντες τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ Αὐτῆς ἐκλογῇ, ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως καὶ αὐτοπροσώπως ἐκφράσωμεν τὰ αἰσθήματα ἡμῶν ταῦτα, προσαγορεύοντες δ' Ὑμᾶς διὰ τοῦ «ᾧς εὖ παρέστητε», θεωροῦμεν πλέον ἢ φυσικὴν τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην διὰ τοὺς παναρχαίους δεσμοὺς μεταξὺ τῶν δύο Ἀποστολικῶν Θρόνων, δεσμοὺς κοινῶν ἀγώνων, ἐπικοινωνιῶν, μαρτυριῶν, ἀλλὰ καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν.

Συγχαίρομεν Ὑμᾶς, ὅτι ὑπὸ ἀγαστὰς συνθήκας διατελεῖτε ἐν τῇ ἀγαπητῇ Ὑμῶν Βιβλικῇ Χώρᾳ, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα, καὶ εὐχόμεθα εὐχάριστον καὶ ὅσῳ τὸ δυνατὸν διαρκεστέραν τὴν παραμονὴν Ὑμῶν ἐν μέσῳ ἡμῶν.

* * *

Ἐπηκολούθησαν ἀδελφικαὶ συνομιλίαι μεταξὺ τῶν δύο Πατριαρχῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὴν μεσημβρίαν γεῦμα, μεθ' ὃ ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης καὶ ἡ Συνοδεία ἀνῆλθον εἰς τὸν Ξενοδοχεῖον Πέρα Πάλας, ὅπου καὶ κατέλυσαν.

Τὴν ἑπομένην, 9ην ἰδίου, ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης καὶ οἱ Συνοδοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, τιμητικῶς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Σεβ. Μητροπολίτου Σελευκείας, ἔνθα εἶχον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Ὅστις τὴν μεσημβρίαν παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου γεῦμα, εἰς ὃ παρὰ τοῖς Πατριάρχαις παρεκάθησαν ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Πεσματζόγλου, ὁ Ἐντιμ. Γεν. Πρόξενος τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Καίρου Ρ. Ἐλ Ἀγούτυ, οἱ Σεβ. Μητροπολῖται τοῦ Ἀντιοχ. Θρόνου Ἐπιφανείας κ. Ἰγνάτιος καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος κ. Παῦλος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶς, Δέρκων κ. Ἰάκωβος, Πριγκηποννήσων κ. Δωρόθεος, Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιος, Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, Αἴνου κ. Γερμανός, Προικοννήσου κ. Φιλόθεος, Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, Λαοδικείας κ. Μάξιμος, Σάρδεων κ. Μάξιμος, Ἰκονίου κ. Ἰάκωβος, Ροδοπόλεως κ. Ἱερώνυμος, Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος, Σελευκείας κ. Αἱμιλιανός, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σεργιουπόλεως (Ἀντιοχείας) κ. Βασίλειος, Ἐλαίας (Ἀμερικῆς) κ. Ἀθηναγόρας, Θερμῶν (Θυατείρων) κ. Χρυσόστομος, οἱ Πανοσ. Ἀρχιμανδρῖται κ. κ. Γεώργιος τοῦ Ἀντιοχειανοῦ Θρόνου, Συμεών, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, Μάξιμος Ρεπανέλλης, Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Μ. Ἐκκλησιάρχης κ. Γεράσιμος, οἱ Ἐντιμ. Βουλευταὶ Σταμπούλ κ. κ. Ἀλέξ. Χατζόπουλος καὶ Χρ. Ἰωαννίδης, οἱ κ. κ. Ἰάσων Δρακούλης, Γεν. Πρόξενος, Δημ. Ἡρακλείδης καὶ Ἐμ. Μεγαλοοικονόμου, Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος, Βλαδίμηρος Μιρμίρογλου, Μ. Ρήτωρ, Ἀχιλλεὺς Μόσχος, Μ. Χαρτοφύλαξ, Γ. Χόλλεμπαχ, Μ. Ρεφερενδάριος, Ἐμ. Φωτιάδης, Μ. Πρωτονοτάριος, Δ. Γιατζόγλου, Ν. Σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων, Γ. Δεϊρμεντζόγλου, Πρόεδρος Κ. Ἐφορείας Πέραν, Ἰ. Καζαντζόγλου, τῶν Νοσοκομείων, Σάββας Ἀσλάνογλου τοῦ Ἰωακειμίου, καὶ Τηλ. Μυστίδης τοῦ Ζαππείου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ: Ἡ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπίσκεψις τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου. Ἡ ἱστορικὴ ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου εἰς τοὺς Ἁγίους τόπους καὶ τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΜΠΑΝΑΚΗ

Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως κατωτέρω ἄρθρον τοῦ τ. Γενικοῦ Γραμματέως καὶ νῦν Ἐπιτίμου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Γεωργίου Ζομπανάκη, ἀναφερόμενον εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτικὰ πράγματα καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Πρόγραμμα τῆς Βασικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΤΟ ΘΕΜΑ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς ὑψώνεται, προφανέστατα, στὸ ἐπίπεδο τῶν πιὸ ζωτικῶν, τῶν πιὸ μεγάλων θεμάτων τῆς χώρας μας ἢ, καλύτερα, τοῦ Γένους μας. Ὅπως εἶναι γνωστό, στὰ πλαίσια τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατικῆς Συμπολιτείας, ἡ ὁποία διαδραματίζει σήμερα τὸν ἀποφασιστικώτερο ρόλο γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν μελλοντικῶν ἀνελίξεων καὶ τῆς ὅλης πορείας τοῦ κόσμου, ζῇ, ἀναπτύσσεται καὶ δρᾷ δημιουργικὰ μία κατ' ἐξοχὴν δυναμικὴ ὁμάδα ὁμογενῶν μας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας φτάνουν τώρα τὸ ἕνα ἑκατομμύριο. Ἡ ὁμάδα αὐτή, ὑποβλητικὴ σὲ ὄγκο καὶ δυνάμεις, ὀργανικὰ δεμένη μὲ τὸ ἄμεσο ἐθνικοκοινωνικό της περιβάλλον, ἀνασχηματίζεται διαρκῶς καὶ τείνει, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν δεδομένων τῆς ζωῆς της, νὰ προσδίδῃ στὶς ἐκδηλώσεις της καινούργιο ρυθμὸ καὶ τόνο, διαφορετικὸ ἀπὸ πρίν. Ὁ παλιὸς μετανάστης ἀποσύρεται σιγὰ-σιγὰ καὶ στὴ θέση του μπαίνει ὁ γυιός του. Αὐτὸν συναντοῦμε τώρα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς χώρας. Αὐτός, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς παιδείας ποὺ δέχτηκε καὶ τῆς προνομιακῆς του καταγωγῆς, ἐπιβάλλεται ὁλοένα καὶ πιὸ πλατιά. Ἐδῶ τώρα γεννᾶται τὸ μεγάλο ἐρώτημα: Μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξωμε, ὅτι εἴδαμε ὡς σήμερα σωστὰ τὸ θέμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ; Μποροῦμε νὰ διακρίνωμε στὰ προγράμματα τῆς ἐθνικοκοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς μας δράσεως σημάδια θετικὰ τῆς προσπαθείας μας σὰν ἔθνους καὶ σὰν κράτους, νὰ σταθοῦμε δίπλα στὴν ὁμάδα αὐτὴ καὶ νὰ τὴ βοηθήσωμε στὸν ἀσίγαστο ἀγῶνα της, ὅπως διατηρήσῃ τὰ κυριώτερα ἔστω, ἀπὸ τὰ φυλετικά της χαρακτηριστικά; Ἀσφαλῶς ὄχι. Φυσικά, οἱ ἀπόπειρες καὶ τὰ σχέδια δὲν ἔλειψαν ἐντελῶς. Ὑπῆρξαν μάλιστα στιγμὲς ποὺ τὰ σχετικὰ προγράμματα προσέλαβαν ἀρκετὰ ἐνθαρρυντικὸ χαρακτῆρα. Παρὰ τοῦτο ὅμως, ἐπαναλαμβάνομε, ποτὲ δὲν μπορέσαμε νὰ διακρίνωμε τὴν ἰδιοτυπία τοῦ ὅλου προβλήματος. Τὰ κριτήριά μας, διαμορφωμένα ἐδῶ, δὲν ἀποδείχτηκαν κατάλληλα γιὰ τὴν ἀνάλυση ἑνὸς θέματος, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ δομὴ καὶ ἡ μορφὴ ἐπηρεάζονται ἀμεσώτατα ἀπὸ ἕνα πλῆθος συνθέτων παραγόντων.

Ἂν ὅμως δὲν μπορέσαμε νὰ συλλάβωμε τὸ θέμα αὐτὸ ἐδῶ θετικὰ καὶ δημιουργικὰ καὶ νὰ καθορίσωμε προγράμματα δράσεως μελετημένα καὶ ἀποδοτικά, τοῦτο ἔπραξε καὶ πράττει ἡ ἴδια ἡ ὁμογένεια μὲ τὶς ἴδιες της δυνάμεις. Ὅσοι εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσωμε, ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὴ ζωὴ τῆς ὁμογενείας μας στὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ ἔλθωμε σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τοὺς κυρίους φορεῖς τῆς τάσεως καὶ τῶν ἰδανικῶν της, δὲν ἀργήσαμε, ἀλήθεια, νὰ διαπιστώσωμε μὲ ξεχωριστὴ χαρά, πόσο φωτισμένη εἶναι ἡ σχετικὴ ἐργασία. Συνέδρια, προγράμματα ἐνεργειῶν, ἕνα πλῆθος ἐκδηλώσεων ἀπομακρύνονται πιὰ ἀπὸ τὴν καθαρὴ δεοντολογία καὶ τοὺς πληθωρικοὺς συναισθηματισμοὺς καὶ προσλαμβάνουν τὸν χαρακτῆρα τῆς κατ' ἐξοχὴν σοβαρῆς, τῆς ἐπιστημονικῆς, τῆς βαθύτατα ὑποσχετικῆς μελέτης.

* * *

Κρατῶ στὰ χέρια μου τὸ ἐπίσημο πρόγραμμα τῆς Βασικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας τῶν νέων Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἡ μελέτη αὕτη εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ὁ πιὸ πιστὸς καθρέφτης τῆς πιὸ φωτισμένης μελέτης τοῦ θέματος, τῆς πιὸ προσεχτικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀντιμετωπίσεώς του. Τὸ πρόγραμμα αὐτό, ὅπως σημειώνεται στὸν πρόλογο, στηρίζεται στὶς ἀποφάσεις τοῦ μεγάλου Ἑλληνοαμερικανικοῦ συνεδρίου τὸ ὁποῖο συνῆλθε πρὸ καιροῦ στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας καὶ τὸ ὁποῖο στάθηκε πραγματικὰ ἱστορικὸ λόγῳ τῆς συμμετοχῆς σ' αὐτὸ τοῦ Προέδρου τῆς χώρας, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ ἄλλων ἡγετῶν. Συντάκτης τοῦ προγράμματος εἶναι ὁ γνωστὸς ἐπιστήμων Φίλιππος Δ. Ἐμμανουήλ, ὁ ὁποῖος διδάσκει ἀπὸ τετραετίας στὸ Columbia University καὶ κατέχει συγχρόνως τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἁρμοδιότητός του στὴ μελέτη τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν προβλημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Στὸ πρῶτο μέρος τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἔχει τεθῇ ἤδη σὲ ἐφαρμογή, διαγράφονται γιὰ πρώτη φορὰ οἱ σκοποὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ὅπως οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ὑπαγορεύονται ὄχι μόνο ἀπὸ ὅ,τι εἶναι βαθύτατα Ἑλληνικό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ σημερινά, τὰ ἐπίμονα αἰτήματα τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως κρατήσῃ ὁλοζώντανα καὶ δρῶντα τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν μεταναστευτικῶν ὁμάδων καὶ πρωτίστως τῶν ὁμάδων ἐκείνων ποὺ εἶναι φορεῖς προνομιακῆς κληρονομιᾶς, ὅπως εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ ὁμάδα. Ἀλήθεια, σπάνια σὲ κοινωνικοεκπαιδευτικὰ μελετήματα διαγράφονται τόσο σαφῶς καὶ τόσο συγκαιριασμένα μὲ τὰ γύρω πράγματα σκοποὶ καὶ ἐπιδιώξεις ὁμάδων, ποὺ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, LOWELL, MASS.

Τὸ σύνθημά μας ἂς εἶναι: «Περισσότερα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα». Ἐὰν κάθε μεγάλη Κοινότης μας μιμηθῇ τὴν λαμπρὰν καὶ φιλοπρόοδον Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Lowell, Mass., τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιβιώσεως καὶ διαδόσεως τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς, θὰ ὁδεύσῃ πρὸς τὴν λύσιν του. Τὰ Ἡμερήσια Ἑλληνοαμερικανικὰ Σχολεῖα εἶναι αἱ ἑστίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ τροφοδοτήσουν εἰς ἔμψυχον ὑλικὸν καὶ τὰ Γυμνάσια καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον.

ΔΕΞΙΑ: Ὁ ἀκάματος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος, Lowell, Mass., κ. ΗΛΙΑΣ ΚΟΛΛΟΦΩΛΗΑΣ, ὁ καὶ πρωτουργὸς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνωτέρου μεγαλοπρεποῦς σχολικοῦ κτιρίου.

καλοῦνται νὰ διαιωνίζουν τὴν ἰδιοτυπία τους μέσα σὲ ἕνα κατ' ἐξοχὴν ἔντονο καὶ δυναμικὸ περιβάλλον, ὅπως εἶναι τὸ Ἀμερικανικὸν περιβάλλον. Ἔχω τὴ γνώμη ὅτι μιὰ τέτοια ἀποσαφήνιση καὶ διατύπωση τοῦ σκοποῦ τῆς παιδείας μας στὴν Ἀμερική, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸν καθορισμὸ καὶ τὴν ἔξαρση τῶν ἐπιθυμητῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ Ἀμερικανοῦ πολίτη Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, τὰ ὁποῖα διαλαμβάνονται στὸ Πρόγραμμα, ἀποτελοῦν τὶς καλύτερες προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀσφαλέστερη βάση γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὸν καθορισμὸ ὅλων ἐκείνων τῶν μέσων, καὶ γενικὰ τῶν ἐπισήμων προγραμμάτων ποὺ θὰ σκοποῦσαν στὴν θετικώτερη ἐξυπηρέτηση, ἀπὸ τὴν πλευρά μας σὰν Ἑλλήνων, τοῦ μεγάλου ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖ ἡ ὁμογένεια. Εἶναι ἕνα ἔργο ἐθνικὸ γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἰδιοτυπίας της καὶ τὴν προβολήν της στὸ Ἀμερικανικὸ περιβάλλον, ὥστε τὸ ἔργο αὐτὸ νὰ καταστῇ πηγὴ γιὰ γενικώτερες ἐμπνεύσεις καὶ δυνάμεις.

Ὀργανικὰ συνταιριασμένα μὲ τὶς ἐπιδιώξεις αὐτὲς καθορίζονται ἐπίσης καὶ προβάλλονται τὰ πρακτικώτερα μέσα, δηλαδὴ ἡ διδακτέα ὕλη, οἱ μαθητικὲς ἐνασχολήσεις, τὸ πρόγραμμα δημιουργίας ζωῆς μὲ κέντρο τὴν Κοινότητα βαθύτατα ποτισμένης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ παράδοση καὶ ἀπὸ τὶς μεγάλες ἀξίες τῆς Ἑλλάδος ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς ἄμεσες ἀνάγκες τῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας.

Εἶναι ὁλοφάνερο, ὅτι θέματα μεγάλα, ὅπως τὸ θέμα τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ λυθοῦν γρήγορα καὶ ἀποδοτικά. Χρειάζεται μελέτη συνεχὴς καὶ πολύπλευρη. Χρειάζεται ἀκόμη ὁ συντονισμὸς ὅλων ἐκείνων τῶν παραγόντων, ποὺ καθορίζουν ἀναγκαστικὰ τὴν ὑφὴ τοῦ προβλήματος. Εὐτυχῶς ἡ μεγάλη ἀρχὴ ἔγινε. Τὸ πρόγραμμα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 349ην σελίδα)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ (Ρόδος 1959)

Β΄.
Ὁ Λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ

Αἰδεσιμώτατε Κύριε Πρόεδρε, Σεβασμιώτατοι,
καὶ λοιποὶ Κύριοι Σύνεδροι,

Τὸ ἐφετεινὸν Συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. γίνεται ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, φιλοξενεῖται δηλαδὴ εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων καὶ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον Χριστιανική.

Περισσότερον παρά ποτε ἡ ἐποχή μας ἔχει ἀνάγκην τοῦ παραδείγματος τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς διδαχῆς Του. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐνθουσιάζει πολλοὺς διά τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν τομέα τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς. Καὶ εἶναι ὄντως ἀξιόλογα τὰ ἐπιτεύγματα ταῦτα. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν τεχνικὴν ταύτην πρόοδον, παρ' ὅλας τὰς ἀνέσεις καὶ τὰς εὐκολίας, ὁ ἄνθρωπος δὲν κατέστη εὐτυχέστερος, διότι δὲν ἐπέτυχε νὰ ἰσορροπήσῃ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σαρκίου πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς.

Εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου ἐδόθη τὸ προβάδισμα. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Χριστιανικὴ φιλανθρωπία διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς ὑλικὰς τοῦ ἀνθρώπου μεριμνᾷ καὶ εἰς αὐτὰς σχεδὸν ἐξαντλεῖται. Ὅμως «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος». Ἂν εἷς ἄνθρωπος τραυματισθῇ σωματικῶς, ἂν χυθῇ ὀλίγον αἷμα του, ἐπιστρατεύονται οἱ πάντες, διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν. Καὶ ὀρθῶς πράττουν. Ἂν ὅμως εἷς ἄλλος, ἢ πολλοί, τραυματισθοῦν ψυχικῶς, ὄχι μόνον δὲν σημειοῦται ὁ αὐτὸς φιλανθρωπικὸς συναγερμός, ἀλλ' οἱ περισσότεροι κωφεύουν. Καὶ ὅμως κάποτε ἕνα δάκρυ ἐκφράζει ψυχικοὺς πόνους πολὺ σοβαρωτέρους ἀπὸ μίαν λύσιν τῆς συνεχείας τῆς σαρκός. Τὸ δάκρυ εἶναι τὸ αἷμα τῆς ψυχῆς.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου τὸ παράδειγμα ζωῆς καὶ ἡ διδαχὴ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ εἶναι τὸ μόνο βάλσαμον ποὺ ἐχύθη εἰς τὰς πληγὰς τῆς ψυχῆς καὶ ἔδωσε φωτεινὴν διέξοδον εἰς τὸ δραματικὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν ἀδιέξοδον τοῦ κόσμου. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἀληθῶς ἐστάθη «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή».

Ἡ κίνησις τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπορρέει νομίζω ἀπὸ δύο διαπιστώσεις:

1ον) Ὅτι οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ κατακτήσεις τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὑλικὸν καὶ τεχνικὸν τομέα, οὔτε ἡ ἀδικία καταργεῖται, οὔτε ἡ βία, οὔτε τὰ ἄνομα ὑλόφρονα συμφέροντα, καὶ

2ον) Ὅτι μόνον ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστόν, ἡ ἐνεργουμένη δι' ἀγάπης, ἀποκαθιστᾷ τὴν ποθητὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ σαρκικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, δίχως τὴν ὁποίαν ὁ νόμος τῆς ζούγκλας εἶναι προωρισμένος νὰ διέπῃ ἐν τῇ οὐσίᾳ τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς τὰς δύο αὐτὰς διαπιστώσεις εἶναι σύμφωνοι ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ εἰς οἱανδήποτε Χριστιανικὴν Ὁμολογίαν καὶ ἂν ἀνήκουν.

Καὶ νομίζω, ὅτι τοῦτο εἶναι ἓν ὀρθὸν σημεῖον ἐπαφῆς καὶ μία θετικὴ ἀφετηρία ἐκκινήσεως πρὸς συνεργασίαν δι' ὅλας τὰς Χριστιανικὰς Ὁμολογίας. Καὶ νομίζω, ὅτι ὅσοι εἰλικρινῶς ποθοῦν τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν εἰς μίαν ἑνότητα πίστεως, ὡς ἦτο ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ Χριστιανικοὺς αἰῶνας, τὰ σημεῖα ἐπαφῆς πρέπει νὰ ἐνισχύσουν ὥστε διὰ τῆς καλοπίστου συζητήσεως καὶ τῆς ἐν πνεύματι Χριστοῦ γνωριμίας καὶ ἐπαφῆς νὰ ἄρουν τὰ ἐμπόδια τῆς Ἑνώσεως, χωρὶς φυσικὰ νὰ σημειωθῇ οὐδεμία ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Μιᾶς Ἁγίας καὶ Ἀρχαίας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Θέματα σπουδαῖα ἀπασχολοῦν ἀπὸ ἐτῶν τὴν «Οἰκουμενικὴν Κίνησιν», ἔναντι τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ Χριστιανικαὶ Ὁμολογίαι ἔχουν ὑποχρέωσιν καὶ γνώμην νὰ διατυπώσουν καὶ σαφῆ στάσιν νὰ λάβουν. Παραλλήλως ὅμως πρέπει νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἡ διείσδυσις μιᾶς Χριστιανικῆς Ὁμολογίας εἰς τὴν περιοχὴν ἄλλης καὶ ἡ διὰ προπαγάνδας ἢ ὑλικῶν παροχῶν μείωσις τοῦ Ποιμνίου τῆς μιᾶς πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ Ποιμνίου τῆς ἄλλης, ὄχι μόνον εἶναι ἠθικῶς ἀπαράδεκτος, ἀλλὰ δημιουργεῖ κλῖμα δυσπιστίας τὸ ὁποῖον οὐδόλως ὑποβοηθεῖ τὴν προσπάθειαν τῶν ἐπαφῶν καὶ τῆς συνεργασίας. «Ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθημεν» λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως εἶναι τόσον ἱερά, ὥστε δὲν πρέπει οὔτε ἀμέσως νὰ καταργῆται, οὔτε ἐμμέσως νὰ ὑπονομεύεται δι' ὑλικῶν ἐξυπηρετήσεων.

Ἐν προκειμένῳ νομίζω, ὅτι συμπίπτουσιν αἱ γνῶμαι ἡμῶν ἀπολύτως καὶ μετ' ἰδιαζούσης χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη παρακολουθεῖ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Π.Σ.Ε. κατὰ πάσης ἐκδηλώσεως βίας, διὰ τὸν ἔλεγχον πάσης καταχρήσεως ἐξουσίας ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν εἰς βάρος τῶν ἀσθενεστέρων λαῶν, διὰ τὸν σωστικὸν παρεμβατισμὸν πρὸς καλὴν χρῆσιν τῆς δυνάμεως, εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπου δὲν ἔχει συντελεσθῇ Εὐαγγελισμός, καὶ παραλλήλως πρὸς ὅλα ταῦτα διὰ τὴν ὑλικὴν βοήθειαν, ὅπου αἱ θεομηνίαι, οἱ πόλεμοι ἢ ἡ βία κατέστησαν ἀνθρώπους ἀστέγους, ἀνέργους, ἀσίτους καὶ γυμνούς.

Ἐπιπροσθέτως τὸ Π.Σ.Ε. ἦλθεν ἀρωγὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὅταν αὕτη προσέφερε τὸ αἷμα τῶν Ἱερέων της καὶ τῶν πιστῶν της εἰς τὴν ἄμυναν κατὰ τῆς ὁλοκληρωτικῆς βίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἐκφράσει πολλάκις τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸ Π.Σ.Ε. διὰ τὰ βοηθήματα, ἃ-

τινα ἀπέστειλε πρὸς σεισμοπλήκτους, πρὸς πρόσφυγας, καθὼς καὶ διὰ τὰς ὑποτροφίας πρὸς ἀπόρους φοιτητάς, καὶ ἐπαναλαμβάνουσα πάλιν τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας, εὔχεται ὅπως αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀρξαμένου Συνεδρίου σας στεφθοῦν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς ὁποίας τὰ δεινὰ καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξυγίανσιν διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἐτάξατε σκοπὸν τῆς ὀργανώσεώς σας.

Ἡ Προσφώνησις τοῦ Ἐπισκόπου Ἀχαΐας Κυρίου Παντελεήμονος

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι, Αἰδεσιμ. κ. Πρόεδρε, Ἐξοχ. κ. Ὑπουργέ, Κύριε Νομάρχα, Κύριε Δήμαρχε, Κύριοι Σύνεδροι, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος εὐηρεστήθη, ὅπως δι' ἐμοῦ διαβιβάσῃ πρὸς τὰ Μέλη τῆς ἐνταῦθα συνερχομένης Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἐγκαρδίους τοὺς χαιρετισμούς Του, θερμὸν τὸν ἀσπασμὸν, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν συνεδριῶν τῆς προειρημένης Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰλικρινεῖς τὰς εὐχὰς Αὐτοῦ, περὶ τῆς πλήρους εὐοδώσεως τῶν ἐργασιῶν της, τῶν ὁποίων διατελεῖ ἐν γνώσει, λόγῳ τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνεργασίας καὶ συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν καλουμένην Κίνησιν.

Οἱ σκοποὶ τῆς ἐν λόγῳ Οἰκουμενικῆς Κινήσεως εἶναι τῷ ὄντι ἀξιοπρόσεκτοι, καθ' ὅτι ἡ ἐπιτελουμένη καλλιέργεια φιλικοῦ καὶ ἀδελφικοῦ πνεύματος μεταξὺ ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρων Χριστιανικῶν Ὁμάδων καὶ δὴ τῶν συντηρητικωτέρων τοιούτων, ἡ δημιουργία πνεύματος ἀλληλοκατανοήσεως μεταξὺ τῶν Ἡγητόρων τῶν Χριστιανικῶν Ὁμάδων καὶ Ἐκκλησιῶν, πνεύματος καὶ κλίματος Χριστιανικῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ ἀλληλοβοηθείας μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν καλυτέραν καὶ τελεσφορωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ πνεύματος τῶν δουλευόντων εἰς τὴν ὕλην, τῶν ὑπεναντίων καὶ ὀργάνων τῶν οὐδέποτε κατατιθεμένων τὰ ὅπλα δυνάμεων τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. (Ἐφεσ. 6, 12).

Ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων ἐν τῇ καλουμένῃ Οἰκουμενικῇ Κινήσει, ἡ ἀλληλοβοήθεια, τῆς ὁποίας ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία ἔχει ἀγαθωτάτην πεῖραν καὶ ἀνάμνησιν, καὶ ἡ συνεργασία καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ ἀπόψεων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων μεγάλων καὶ δυσεπιλύτων συγχρόνων προβλημάτων, καθίστανται σήμερον μὲν ἐπωφελέσταται, διὰ δὲ τὸ μέλλον πιθανὴ δυνατότης καθοδηγήσεως πρὸς τὴν πολυπόθητον ἑνότητα, τὴν ὁποίαν ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία διακαῶς ἐπιθυμεῖ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν εὔχεται ὁλοψύχως.

Ἡ ὁδὸς αὕτη, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς πανταχόθεν ἐπιθυμητῆς ἑνότητος, θὰ εἶναι ἴσως τραχεῖα καὶ μακρά, ἀλλ' ὅταν οἱ μετέχοντες εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν καλουμένην Κίνησιν συνεργαζώμεθα ἐν πνεύματι κατανοήσεως, ἐν πνεύματι εἰλικρινοῦς Χριστιανικῆς ἁπλότητος, ὅταν ἐπικοινωνῶμεν, εἴτε ἐπισήμως, εἴτε ἀνεπισήμως, ἄνευ ὑστεροβουλίας, ὅταν κατορθωθῇ ὥστε τινὲς νὰ ἐκριζώσουν τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, τὸν οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλον, καὶ καταστείλουν τὰς ἐνεργείας τῆς, διὰ διαφόρων μέσων, διαπραγῆς πιστῶν ἐξ ἑτέρων Ὁμάδων ἢ Ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀπαδῶν τῆς ἰδικῆς των Ὁμάδος, τότε θὰ ἔχωμεν σαφεῖς καὶ πραγματικὰς ἐνδείξεις, ὅτι ἀληθῶς Πνεῦμα Θεοῦ πνέει εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ θὰ δυνάμεθα νὰ στηριζώμεθα εἰς τὴν βεβαίαν πεποίθησιν καὶ ἐλπίδα, ὅτι εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως θὰ ἔχωμεν τὸν Θεὸν συνεργόν, ἐν τῷ Ὁποίῳ οὐδὲν ἀδυνατεῖ ῥῆμα. (Λουκ. 1, 37).

Εἶναι λίαν εὐτυχὲς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ συνάντησις τῶν Μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν λαμβάνει χώραν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν Νῆσον, τὴν πρώτην τῆς Δωδεκανήσου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπάτησε καὶ ὁ Μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος, ὁ Παῦλος (Πράξ. 21, 1), ἥτις Νῆσος οὐδέποτε ἔπαυσε, παρὰ τὰς ἀντιξοότητας καὶ τὰς διὰ μέσου τῶν αἰώνων πολυποικίλους συνθήκας, νὰ ἀποτελῇ τιμῆμα καὶ χῶρον τῆς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ὀρθοδοξίας, ἥτις ὡς θεματοφύλαξ τῆς πλήρους ἐν Χριστῷ διδασκαλίας, τῆς Παραδόσεως καὶ τῆς Λατρείας ἀποτελεῖ τὴν φυσικὴν καὶ ἱστορικὴν συνέχειαν μιᾶς ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὴν μοναδικήν, ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ὕπαρξιν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς τοιαύτη συμμετέχει καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν καλουμένην Κίνησιν, ἵνα διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς εἰς ταύτην, μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συντελέσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν εἰλικρινῶς ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἑνότητα ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς βάσεως, ἥτις ἐπιτυγχανομένη ἐν τῇ Θείᾳ δυνάμει, τῇ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν τελειουμένῃ (Β΄. Κορινθ. 12, 9), θὰ κάμῃ τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Λυτρωτὴν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Πατέρα Αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡδήγησε τοὺς ἐπὶ γῆς Χριστιανούς, «ἵνα πάντες ἓν ὦσιν». (Ἰωάν. 17, 21).

Ὁ Προκαθήμενος τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας ἐλπίζει, ὅτι διὰ τῶν προαναφερθέντων ἐν τῷ πνεύματι τῆς εἰλικρινοῦς ἀλληλοκατανοήσεως, τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἀξιολογήσεως τῆς πραγματικῆς θέσεως ἑκάστης Χριστιανικῆς Ὁμάδος ἢ Ἐκκλησίας, ἔναντι τῆς ἀποκαλυφθείσης ἀληθείας, θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιτέλεσις σημαντικῶν βημάτων διὰ τὴν ἐπανασύνδεσιν τῶν διερρηγμένων, διὰ τὴν ἄρσιν τῶν χασμάτων, ἅτινα παρεμβάλλονται μεταξὺ τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν συνόλων, πρὸς μείζονα θλῖψιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τέλος διὰ τὴν σταθερὰν πρόοδον πάντων, πρὸς τὴν ποθουμένην ἑνότητα, πρὸς δόξαν τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης εὔχεται, ὅπως Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα Σωτῆρος Χριστοῦ, κατευθύνῃ ἐνταῦθα τὰς σκέψεις καὶ συζητήσεις ἡμῶν.

(Συνεχίζεται)

ORTHODOXY AND HELLENISM

On October 14th last, Archbishop Iakovos sent the following congratulatory telegram to President Dwight D. Eisenhower:

ON THE OCCASION OF YOUR SIXTY-NINTH BIRTHDAY WE OF THE GREEK ORTHODOX CHURCH JOIN THE FREEDOM-LOVING PEOPLE OF THE WORLD IN EXTENDING OUR CONGRATULATIONS AND BEST WISHES FOR A VERY HAPPY BIRTHDAY. MAY THE ALMIGHTY GOD GRACE YOU WITH HIS BLESSINGS GRANTING YOU GOOD HEALTH, WISDOM AND STRENGTH TO CONTINUE FOR THE BENEFIT OF OUR COUNTRY AND THE WORLD SO THAT PEACE, FREEDOM AND JUSTICE MAY PREVAIL THROUGH THE GRACE OF GOD AND YOUR DEDICATED SERVICE TO OUR BELOVED AMERICA.

ARCHBISHOP IAKOVOS

By way of acknowledgment, His Eminence received the following letter:

THE WHITE HOUSE

October 16, 1959

Dear Archbishop Iakovos:

I am grateful to you for your message of October fourteenth, sent to me on behalf of the members of the Greek Orthodox Church. I appreciate greatly your felicitations and good wishes, and I am strengthened by your prayers that we may, in our lifetime, achieve the just and secure peace we so devoutly seek.

With many thanks and personal regard,

Sincerely,

[Signed] DWIGHT D. EISENHOWER

The Most Reverend Iakovos
Archbishop of the Greek Orthodox Church
of North and South America
10 East 79th Street
New York, N. Y.

* * *

Archbishop Iakovos officiated, on his nameday, at the Divine Liturgy held at the Holy Trinity Cathedral in New York on October 23, commemorating the holiday of St. Iakovos, in the presence of over five hundred well-wishers, a remarkable attendance considering that the nameday of His Eminence was celebrated on a weekday and that the weather was most inclement.

Following the service, Archbishop Iakovos was honored at a reception held in the Holy Trinity Auditorium, and later His Eminence was host at a luncheon for his staff and personnel at the Archdiocese.

On this his first nameday celebrated as Archbishop of the Americas, His Eminence was the recipient of hundreds of congratulatory telegrams, cables and messages, as well as countless gifts, and visits at the Archdiocese, during that day, from his faithful from near and afar.

The dignified, impressive, but warm and friendly reception given by Archbishop Iakovos at the Greek Archdiocese on October 14 in honor of Premier Adnan Menderes of Turkey was a historic occasion, marking as it did the first time that a Premier of the Turkish Government visited the Primate of the Greek Orthodox Church in America, which is, of course, under the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate that is seated in Istanbul, Turkey.

Accompanying Mr. Menderes were several high-ranking Turkish officials including Ambassador to the United States Suat Hayri Urguplu, Foreign Minister Fatin Rustu Zorlu, and Chief of Staff General Rustu Erdelhun.

After being greeted by Archbishop Iakovos, the Turkish dignitaries were introduced to the assemblage of Community presidents, representatives of Hellenic-American Societies, bishops and priests of the Archdiocese, and the press. Also present on behalf of the Greek Government were Ambassador to the United Nations Christian X. Palamas and Consul-General Constantine Triantafyllakos.

The exchange of amities and sincere expressions of good wishes between Archbishop Iakovos and Mr. Menderes augurs well for the future relations between Turkey and the Ecumenical Patriarchate. Added evidence of this is the fact that when the Turkish Premier, who had visited this country for top level negotiations with our government, left the United States on October 16, he stated to a Committee from the Greek Archdiocese at Idlewild Airport that his visit with Archbishop Iakovos was a most gratifying, unique and significant event for both our Church and Turkey.

* * *

On Sunday, October 18, Bishop Germanos of Constantia, representing Archbishop Iakovos, attended the Ground Dedication for the $400,000 Protestant Chapel at Idlewild International Airport in New York City, and at the close of the ceremonies, which were covered by radio, television and newsreels, His Grace gave the following beautiful Benediction:

O Lord, the Ruler of land and sea and air and space, bestow Thy blessing upon this ground, so that it may serve as a firm foundation for the Chapel that, through Thy grace and the labor of Thy faithful, will rise on this site, and be a spiritual refuge of hope and prayer for those who pass here in their travels, seeking for themselves and those dear to them, the protection and safety of Thy omniscient and infinite mercy. Amen.

Archbishop Iakovos Addresses Episcopal Bishops on Subject of Orthodoxy and Church Reunion

ANOTHER pronouncement of major importance was made by Archbishop Iakovos when, as the main speaker, he addressed the Conclave of Episcopal Bishops at Cooperstown, N. Y., on October 21st. The Archbishop's subject was "The Role of the Ecumenical Patriarchate and of the Orthodox Church in General in Meeting the Problems of Church Reunion Throughout the World," and his address, which was heard in rapt attention by 110 Episcopal Bishops and their families and guests, was especially clarifying on this most important subject, because of a dispatch from Rome that appeared in *The New York Times* that same morning, stating that the proposed discussions on a theological level between the Greek Orthodox and Roman Catholic Churches had been indefinitely called off by the Vatican.

As a result of the Rome dispatch in *The New York Times*, a raft of newspapermen and Religion Editors were awaiting His Eminence's arrival in Cooperstown eager to get his reaction. In the interview that preceded his address, Archbishop Iakovos explained that the proposed discussions had been suggested at the Central Committee meeting of the World Council of Churches in Rhodes by two Catholic Priests who were present as observers (the Roman Catholic Church is not a member of the World Council of Churches) and later the Vatican radio broadcasted that the discussions would take place in Venice in 1960, and that this announcement had been made without any official notification to the Ecumenical Patriarchate. Archbishop Iakovos went on to explain that when he visited Patriarch Athenagoras in September, His Holiness had expressed dissatisfaction with the fact that the Vatican had proceeded in this matter without consulting him. That is why Archbishop Iakovos subsequently stated in an interview in Geneva, where he had stopped off on his return to the United States, that the Greek Orthodox Church could not formally agree to theological discussions with the Roman Catholics as long as the Ecumenical Patriarchate had not been advised. If the talks were cancelled by the Vatican as a result of his Geneva statement, said Archbishop Iakovos to the press, this was a cause for great regret to the Ecumenial Patriach, who had authorized the Geneva interview, but it was obvious that His Holiness had no other alternative consistent with the importance and dignity of his position.

The Archbishop went on to say that if the postponement of the discussions by Rome was "a closing of the door" this was most "painful," but in view of the way the entire matter had been handled by the Vatican, the fault was that of the Catholic Church that once again has displayed her unrealistic attitude by acting on her own as the "Mother Church [which] opens her arms and expects the return of each 'separated' child — without even inviting or asking them to come back." His Eminence emphasized that the spoke "with painful heart" but not with a lack of respect for the Roman Catholic Church," which should be more aware of the realities to today, since in this day and age "international issues cannot be confronted by one Church alone."

In the light of the above, the Archbishop's address was particularly significant in further clarifying the traditional role that our Church and the Ecumenical Patriarchate has played in the Ecumenical Movement for Church Reunion. The Archbishop told the Episcopal Bishops that when he discussed the entire subject of Ecumenical relations during his visit to the Ecumenical Patriarchate, His Holiness Athenagoras told him

> "to inform this august gathering that the Ecumenical Patriarchate, faithful to its ecumenical tradition, will continue its ecumenical course with even greater decisiveness, without leaning either to the 'right' or to the 'left,' for ecumenicity is not served by deviations or by detours. Ecumenicity in the true sense cannot be a matter of compromise or mediation. True ecumenicity, in principle, is a return in repentance to Christ Who, as His greatest interpreter, the Apostle Paul, teaches us, 'is our peace Who hath made both one, and hath broken down the middle wall of partition between us' (Eph. 2:14). That is the real essence of true ecumenicity, at least as it is understood by the Ecumenical Patriarch. That is why the Ecumenical Patriarchate has never hesitated to speak freely and conscientiously to all the Churches: the Roman Catholic and the Lutheran and the Anglican and the Old Catholic, as well as to the Churches that comprise the World Council of Churches."

As to the active role of the Ecumenical Patriarchate in taking the initiative in discussing ecumenicity, His Eminence said the following:

> The Ecumenical Patriachate and generally the Orthodox Church have always co-operated in absolute harmony with all other Churches desiring always reunion and responding favorably and positi-

(Continued on page 349)

Another Meeting of "East" and "West"

By REV. RAYMOND E. MAXWELL

Rev. Maxwell is Secretary for Orthodox Countries at the World Council of Churches headquarters in Geneva, Switzerland.

"EAST" and "West" stand in our day for opposition—or at least for "the mutually unknown" or "the mutually incomprehensible." They mean a deep split in the human personality, indeed an abysmal cleavage that cuts across the world and threatens to cut it in two. We are rightly thankful for every honorable initiative that can be taken to bring the split halves of our world into reasonable contact with each other, or that can express the desire of all sensible men for such a healing of the world's sores as would eventually bring harmony and health into the international "body politic."

But in another sense division between "East" and "West" is not a modern phenomenon. The Great Schism (1054) between Eastern and Western Christendom has continued for nine hundred years, with only rare and sporadic contacts between Christians of East and West during nearly half of Christian history!

There were indeed contacts between Eastern and Western Christians during the Crusades and through the centuries of Frankish and Venetian conquest and occupation of the Eastern Mediterranean areas, but the conquistadorial exploits of the Crusading Knights and their successors were only calculated to deepen the division.

There were occasional "churchly" contacts between the Churches of East and West at the time of the Reformation and in the centuries following. Western churchmen were often able through their countries' embassies in Constantinople to express an interest in the condition of the Eastern Churches and their millions of believers living within the boundaries of the Ottoman Empire. The concept of "protection" of fellow-Christians and their churches by Western powers was an ecclesiastical and political reality in the whole Near East from the fall of Constantinople in 1453 until the breakdown of the Ottoman Empire only a generation ago, and some elements of this concept are still alive. There were also occasional encounters between German Evangelicals and Russian Orthodox, especially in the 18th century.

The 19th and 20th centuries have been marked by a more vivid and more friendly awareness of each other on the part of the Greek Orthodox and other ancient churches of the East vis-à-vis churches in the West. History cannot be capsuled in a few paragraphs, but the various steps towards rapprochement with Eastern Orthodoxy by 19th century Anglicanism — both British and American — as well as increasingly friendly contacts between Eastern Orthodoxy and other Western churches are a hopeful token in recent inter-church relationships.

The participation of Eastern Orthodox churches side by side with their brethren of Western churches in the Ecumenical Movement of the 20th century is a very important fact in the religious life of our time. The encyclical letter of January 1920, addressed by the Ecumenical Patriarchate of Constantinople "unto all the Churches of Christ wheresoever they may be," declared that doctrinal disagreements ought not to stand in the way of joint action and proposed the formation of a world-wide "League of Churches."

One of the signatories of the letter was the late Metropolitan Germanos of Thyateira, who said, "where hearts are united, the resistance of the head will diminish. It was the looseness of the bonds of love which brought the divisions of Christianity."

The 1920 appeal of the Ecumenical Patriarchate for a "League of Churches" was one of the formative influences which eventually led to the founding of the World Council of Churches at Amsterdam in 1948. The seed sown in 1920 had fallen on good ground, and the Ecumenical Patriarchate along with the ancient Patriarchates of Jerusalem, Antioch and Alexandria as well as the autonomous churches of Greece and Cyprus threw in their lot with other ancient Eastern churches, churches of the Anglican communion and of the Protestant Reformation in establishing the World Council with the high resolve, "We intend to stay together!"

Metropolitan Germanos, whose pioneering ecumenical leadership was unwavering for over three decades, was elected at Amsterdam as one of the six co-presidents of the World Council and served in this capacity until his death.

The life of the Ecumenical Movement as a whole has been constantly inspired and deeply enriched in recent years by the Ecumenical Patriarch of Constantinople, Athenagoras I, one of the great Christian leaders of our time. His life and his sense of mission correspond in *every* way to the title that he bears. He is a man whose passion for unity among all the Christians upon earth is matched by his work for reconciliation among the nations. His previous experience as Greek Orthodox Archbishop of North and South America threw him into close contact with all the churches in the American continents and the profound spiritual quality of his own Orthodox faith makes him deeply appreciative of every authentic Christian witness. Those who visit him at the "Phanar" —

whether they be Orthodox, Anglican, Protestant or whatever — go away with new hope and a new sense of the reality of unity in Christ. He believes in the necessity of the World Council of Churches and works unceasingly for the wholehearted participation of the Orthodox churches in its work.

This summer's meeting of the Central Committee of the World Council of Churches, which took place August 19th to 28th on the Island of Rhodes, was very specially a meeting of the Churches of "East" and "West." It was the first meeting of its kind to take place within the area of an Eastern Orthodox Church. The invitation to meet at Rhodes was jointly issued by the Ecumenical Patriarchate and the Church of Greece and had the active support of the Greek government.

Greetings were extended to the Central Committee by Athenagoras (Archbishop of Thyateira) in the name of the Ecumenical Patriarch; by Panteleimon (Bishop of Achaia) for the Archbishop of Athens and All Greece; as well as by the Honorable G. Voyadzis, Minister of National Education and Religious Affairs, and by other ecclesiastical and civil authorities.

The delegation from the Ecumenical Patriarchate, which included all the professors of the Patriarchal Theological School (Halki near Istanbul), was led by the present Archbishop of Thyateira (Athenagoras of London) assisted by the Metropolitan James of Philadelphia(one of the historic titular bishoprics of the Patriarchate in Istanbul).

The delegation of the Church of Greece included three Greek members of the Central Committee: Professor Basil Ioannides (Athens), who was the Executive Secretary of the Arrangements Committee; Professor Hamilcar Alivisatos (Athens), a pioneer in the Ecumenical Movement since 1920; and Professor Panayotis Bratsiotis, former Rector of the University of Athens. Other professors of the Universities of Athens and Salonica were also present.

Each of the ancient Greek Orthodox Patriarchates sent a representative: the Metropolitan Athenagoras of Sabastias for *Jerusalem*, the Metropolitan Ignatius of Epiphanias (Hama, Syria) for *Antioch*, and the Metropolitan Parthenios of Carthage for *Alexandria*. The Church of Cyprus was represented by Archimandrite Maheriotis.

This meeting of the Central Committee marked the first time that observers from the Patriarchate of Moscow were in attendance — in the persons of Archpriest Vitaly M. Borovoy, professor in the Leningrad Academy, and Mr. Victor S. Alexeev of the Patriarchate staff. Archbishop Tiran Nersoyan of the Armenian Church and Rev. Prof. Emilijan Carnic of the Serbian Orthodox Church as well as Msgr. George Klinger of the Orthodox Church in Poland were also present as observers.

"Greek hospitality" might better be spelled as a single word! Every opportunity was seized to provide for the comfort of so many foreign guests and to help acquaint them with the glories of Greece — past and present. The picnic supper and beautifully executed folk dances in the public square of Lindos climaxed by fireworks over St. Paul's Bay as guests of the Mayor of Rhodes, and the evening reception in the garden of the Governor's Mansion were memorable. We were guests of the Greek Orthodox Church and government for the sea voyage from Athens to Rhodes and return; that cruise past Sounion and among the Dodecanese Islands, with a stop on biblical Patmos where we rode donkey-back to the old monastery on the top of the mountain and visited the cave where reputedly St. John wrote the Apocalypse, was a highlight.

The warmth of the Rhodesian welcome hovered over the entire proceedings and it was most truly symbolized in the person of the modest and gracious local host to the Meeting, the Metropolitan Spyridon of Rhodes, who both by his official reception at the Filerimon Monastery and by his countless courtesies and kindnesses endeared himself to everyone. The Liturgy in his Cathedral on Sunday was carefully prepared and excellently carried out. Attractive booklets had been printed in English explaining the order of service and his sermon was printed on opposite pages in Greek and English. The service also included a short sermon by Dr. John Baillie (Edinburgh), member of the Presidium of the World Council.

The Metropolitan Spyridon of Rhodes is noted alike for his dedication to the pastoral office, his effectiveness as an administrator and the quality of his social work. The orphanages, old peoples' homes, refugee institutions and the tuberculosis preventorium for undernourished children, all carry the stamp of his enlightened Christian leadership.

The Metropolitan of Crete and three further Metropolitans from the Dodecanese Islands — all within the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate — were present at the World Council meeting. From the Greek Archbishopric in the Americas came Bishop Athenagoras of Boston, Archimandrite E. Papastephanou and Rev. John Poulos (New York) as guests.

Bishop John Shahovskoy (of San Francisco) and Father Georges Florovsky (Harvard Divinity School) from the Russian Church in North America were active as usual in the Committee's work, as were Father Korah Philippos of the Syrian Orthodox Church (in South India) and Father Makary el Souriany of the Coptic Church of Egypt. A guest of the meeting who has worked all his life in close fraternal contact with the ancient Eastern Churches was the Anglican Archbishop in Jerusalem, the Most Rev. A. Campbell MacInnes. Representatives were also present from the Greek Evangelical Church and other Protestant churches in the area.

The roll has been called in this way not in an effort to emulate the lists of names in the Books of Numbers, but

to indicate the representative character of the "Eastern" participation in this unique meeting of "East" and "West."

The annual report of the General Secretary, Dr. W. A. Visser 't Hooft, stressed the great importance of the initiative taken by the Church of Constantinople in 1920. He said that by this first official proposal for the creation of a permanent council of the churches Orthodox leaders "broke new ground for the ecumenical idea and became pioneers for the World Council of Churches."

Two theological papers were delivered on "The Significance of the Eastern and Western Traditions within Christendom." Speakers were the Rev. Prof. Edmund Schlink, Lutheran theologian of Heidelberg, and the Rev. Prof. C. Constantinides of Halki Theological School (Istanbul). The papers struck off a lively discussion on the relation of Scripture and Tradition as authoritative in the Church.

"Every church tradition is exposed to its special dangers," said Prof. Schlink. "I am convinced that on essential points the Eastern and Western traditions complement one another. . . . During the course of centuries the different Christian traditions have become so estranged from one another, that the *first* step must be for each of us to try to understand the importance of the *other* tradition. Our *first* question must be what fruits of the spirit we can perceive in *other* traditions. Our main concern must be to discover the spiritual wealth concealed in the different traditions, and to seek the unity of the Church not in uniformity, but in a fellowship of different traditions."

Bishop Dibelius (Berlin) said that a sense of the importance of tradition is being recovered in our time; therefore he urged that Protestant and Orthodox scholars be called upon to make a common study of the Patristic period in order to gain a better understanding of the tradition of all the churches.

A major piece of business in this year's Central Committee meeting was the consideration of changes in the Constitution and Rules of the World Council necessitated by the proposed integration of the World Council of Churches and International Missionary Council. This touched off a lively debate in which Orthodox representatives expressed their hesitations about integration and their fears that it would change the character of the World Council.

The Bishop of Chelmsford (attending the meeting for the Archbishop of Canterbury) referred to the Church of England's report on the "draft plan of integration" which was made after very careful study by the Archbishop's special committee on the matter and spoke of the recognition which this report had given to Orthodox hesitations about integration. He said that Anglicans would not want this step to be taken at the price of injuring fellowship in the World Council with the Orthodox churches. After long and careful consideration, however, the authors of the report believed that the fears were groundless and, having satisfied themselves regarding their concern for the Orthodox churches, Anglicans believed that integration pointed to a sphere of activity in which co-operation is essential — namely, the world mission of the Church.

In an appeal to Orthodox and "non-Orthodox" alike Bishop John Shahovskoy, (Russian Orthodox) Bishop of Francisco, urged Orthodox to understand the utmost importance of unity in the missionary work of the churches, while Protestants should understand that the hesitation of some Orthodox theologians is an expression of their concern that there be no ecclesiological change in the principles upon which the World Council is founded. Repeated assuranes had been given that the integrated Council would in fact continue to be a "Council of Churches," He said that the Orthodox Church has itself a great record as a missionary Church and that the ecumenical position of Orthodox should be one of rejoicing when souls are brought to Christ, even if this happens through others than those of the Orthodox Church.

Orthodox members urged that further attention be given to the question of "proselytism" concerning which the W.C.C. commission under the chairmanship of the Rt. Rev. Angus Dun (Washington) had three years ago made a provisional report under the title, "Christian Witness, Proselytism and Religious Liberty." The Commission was re-constituted, again under Bishop Dun's chairmanship. The Bishop of Chelmsford will also be a member. The Commission has been asked to consider the comments on the report by member churches with a view to preparing a statement of World Council policy on the matter, in the hope that such a statement would prove helpful to the churches in their relationships with one another.

A message of greetings from Metropolitan Nikolai of Moscow was delivered to the Committee. "We Orthodox Christians are in great sympathy with the Ecumenical Movement," it said, "because we believe that our western brothers honestly aim at overcoming the destructive separation in faith 'in order to maintain the unity of the spirit in the bond of peace' . . . and I beg you to believe in our collaboration in everything which can serve the great task of re-uniting the Christians as well as the strengthening of peace among the nations."

An action of the Committee which brought universal satisfaction was the unanimous election of the Most Reverend Iakovos, Greek Orthodox Archbishop of North and South America, to fill the vacancy in the Presidium created by the death of Archbishop Michael one year ago. During the four years preceding his appointment this spring to become head of the Greek Orthodox in the Americas, Archbishop Iakovos was Liaison Representative at the World Council headquarters in Geneva of the

(Continued on page 347)

A Visit to The Ecumenical Patriarchate

By BETTY THOMPSON

Miss Thompson, Public Relations Director of the U.S. Conference of the World Council of Churches, recently visited the Ecumenical Patriarchate during a three-month reporting mission to the Middle East and Asia.

FOR the first time, the Central Committee of the World Council of Churches have met in a place where the Greek Orthodox Church is the predominant religious body. When the outstanding church leaders from all parts of the world assembled on the Island of Rhodes, August 19-27, 1959, they met in an area which is under the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople.

The Ecumenical Patriarch is the spiritual leader of the Eastern Orthodox world, the "first among equals." His primacy is considered one of honor rather than jurisdiction. The ancient Patriarchates of Constantinople, Alexandria, Antioch and Jerusalem all belong to the World Council.

The membership in the World Council of these Patriarchates together with the autocephalous (independent) churches of Greece and Cyprus has brought a significant part of the Eastern Orthodox world into regular fellowship with other churches for the first time since the eleventh century.

Holding the position of Ecumenical Patriarch today is Athenagoras I, a tall, bearded gentleman with a deep, sonorous voice and a gentle, friendly manner. Before he was enthroned in 1949, the present Patriarch of Constantinople was the Archbishop of North and South America. He had resided in the United States for eighteen years. Those who know him well speak of his deep spirituality and concern for his flock.

American visitors to the Phanar, that section of Istanbul where the residence, the offices and church of the Patriarch have been located for centuries, have found Patriarch Athenagoras knowledgeable about their small remote hometowns in middlewestern or southern states.

The present Ecumenical Patriarch's deep interest in Christian unity has been manifested many times. He has recently had friendly exchanges of messages with the Vatican. However, in response to appeals launched by the Pope for the return of the Eastern Christians to unity with the Holy See, he has consistently urged the necessity for the Vatican to "reconsider its attitude" towards the World Council of Churches. In a New Year's message this year, he noted that "the union of Orthodoxy and the Church of the West is not sufficient to produce unity. The participation of the Protestant Church in this unity is also needed."

This view was reiterated in a later statement concerning the proposed Ecumenical Council announced by Pope John XXIII, in which he said, "If the Orthodox Church is invited, it will be represented only if the entire Christian world is invited to send representatives. The minimum representation of other churches would be their collective representation through the World Council of Churches."

With an upsurge of public interest in the quest of Christian unity, the role of the Ecumenical Patriarchate has become of increasing interest. While his statements have no binding legal authority on other patriarchates and churches, great weight is put on pronouncements of the Patriarch of Constantinople.

Inside the Phanar

On a recent visit to Istanbul, a World Council of Churches photographer and writer visited the Phanar to interview the Ecumenical Patriarch. We attended Sunday morning services in the patriarchal church of St. George and gathered afterward with members of the Greek Orthodox community living in Turkey and with Orthodox faithful from Europe and America to talk with "the head of the family," to give "patriarch" its literal translation.

The Phanar's ancient yellow buildings have beauty and dignity. The treasury of the Patriarchate contains priceless jewelled crosses and icons and there are many valuable manuscripts and books in the library of the Phanar. But the overall impression is one of almost spartan simplicity. The offices and apartments of the Patriarch are plainly and simply furnished.

Deacon Gabriel, whose administrative duties include acting as kind of appointments secretary for the Patriarch, received us with other visitors from abroad in an office in the building which houses the Patriarch's apartments and the offices of the Holy Synod which under the Patriarch's presidency administer the affairs of the church.

Archbishop Randall Davidson said at a critical moment in the Lausane Peace Conference of 1922, "The continuity of the Patriarchate in Constantinople is profoundly important to the whole Christian world."

For this reason many visitors from ecumenical organizations and from church confessions far removed in matters of tradition and doctrine from the Eastern Orthodox make their way to the Phanar and an audience with the Patriarch.

Patriarch Athenagoras I, in receiving us as staff members of the World Council of Churches, expressed his gratitude to the council and its membership for their expression of fellowship and particularly for their aid sent

in the late autumn of 1955 at a time of tension and suffering.

We found a lively interest in Christian unity in the Phanar. The weekly paper, "Apostolos Andreas," printed here, is distributed throughout the world to Greek-speaking Orthodox communities. The young editor, after showing us his linotype equipment and introducing us to printers, picked up a paper wet from the press and pointed out the items about the World Council and other churches picked up from the Ecumenical Press Service.

During our visit to Turkey we had the privilege of being shown great Byzantine churches by an Orthodox bishop. We toured islands in the Bosphorus with an old friend, a lively young layman and professor, Basil Istavridis. He took us to the famed Halki Theological Seminary, where Greek Orthodox priests and theologians are prepared for Orthodox churches in many parts of the world. We visited a large orphanage for Greek Orthodox children on a neighboring island and a country residence for young working girls of the Greek community in Istanbul.

Archbishop Iakovos, the new primate of the Archdiocese of North and South America, and formerly the representative of the Ecumenical Patriarchate at the World Council's Geneva headquarters, has pointed out the necessity for better understanding between Orthodox and non-Orthodox.

Emphasizing that the movement for Christian unity should be brought down from the level of the ecumenists to the level of the people, the Archbishop says that every effort must be made for the faithful of various member churches to know each other.

"I am quite confident, however, that with such a policy it would be possible within a reasonable length of time to do away with whatever it is that holds us apart, and not infrequently, keeps us at odds."

"Once and for all we should dispel the notions still common among extreme non-Orthodox Christians that we Orthodox are superstitious, pagan-like worshippers dwelling in ignorance. At the same time we should help Orthodox zealots to understand that all non-Orthodox are not dwelling in darkness or in heresy or apart from Christ."

Eastern Orthodoxy is no longer confined to the geographical and historical "East." In addition to the millions in Europe and the U.S.A., the estimated 90 million in the U.S.S.R., there are Orthodox communities in Japan and Alaska, in many Latin American countries, in Australia, in Canada, in Africa.

Understanding between the Eastern Orthodox and Anglican and Protestants in the World Council is growing. But, as the Archbishop says, this must be duplicated by better understanding in local communities.

THANKSGIVING

Thanksgiving is a native American holiday, but the spirit that inspires it is universal to man everywhere.

Thanksgiving was, of course, initiated by the Pilgrims who emigrated from England and elsewhere in Europe, primarily to avoid religious persecution, and who, after many and long hardships, landed at Plymouth, Massachusetts, in the *Mayflower* in 1620. The purpose of Thanksgiving, as the world reveals, was to give thanks and praise to God for safe arrival in a New World, and to pray to the Lord for His guidance in beginning a new life in a new land where freedom of worship could be practised and enjoyed.

The first Thanksgiving was celebrated by the Pilgrims in 1621, and since then this holiday has been traditionally an occasion of feasting and abundance, as the heaping tables on this day reveal.

However, we should never forget that there are always homes where the tables are never heaped, and that there are always the homeless, who have no tables at all, and who are faced daily with want and starvation.

This should make us humbly grateful for our own plenty on Thanksgiving, and serve as a constant reminder to us that in origin and in spirit, Thanksgiving is essentially a religious holiday, during which, with the pious reverence of the first Pilgrims, we should give thanks to the Lord for the bounties He has given us in this God-fearing and freedom-loving country, and be moved in grateful recognition thereof to help to the best of our capacities all those who are in need.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ ἰδιῶται, ὅλοι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον στὰς 19 Ἀπριλίου μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀνασυγκρότησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ προτάσει Αὐτοῦ, προέβη εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτῆς, δι' ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν Δωδεκαμελῆ σύνθεσιν αὐτῆς. Ἀπαρτίζεται ἤδη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Χαλκηδόνος, Δέρκων, Πριγκηπονήσων, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνουπόλεως, Προικοννήσου, Χαλδίας, Νεοκαισαρείας, Σάρδεων, Ἰκονίου, Ροδοπόλεως καὶ Φιλαδελφείας.

Ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου ἐπεσκέφθη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενέδικτος, συνοδευόμενος ὑπὸ δεκαμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων καὶ Ἀνωτέρων Βαθμούχων τοῦ Θρόνου συνοδείας. Ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ καὶ ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἐγένετο τιμητικώτατα δεκτή, ὑπὸ δὲ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ βαθείας χαρᾶς καὶ ἐγκαρδιότητος. Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ Φαναρίου, καὶ τῶν ἀνταλλαγεισῶν προσφωνήσεων, θὰ ἀναγράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος. Ἡ Α.Μ. ἀνεχώρησε τῇ 28ῃ ἰ. μ. εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, συνοδευόμενος ὑπὸ Ἀρχιερέων, ὑπήντησεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθόντα τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας κ. Ἀδνὰν Μενδερές, ὅστις ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας, τόσον διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ὑποδοχὴν ἀπὸ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ὁμογενῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν παράστασιν τοῦ Πατριάρχου ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ. Τὴν ἑπομένην ἀπέστειλεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὸν Ὑπουργὸν τῆς Πρωθυπουργίας κ. Σαλὶχ Κορούρ, ὅστις διεβίβασεν ἐκτενῶς τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἐξοχ. κ. Μενδερές.

Εὐλογίαι τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, πρὸς τὸν Ὁποῖον ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ὑπέβαλε τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Ἐξοχ. Πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας κ. Ἀδνὰν Μενδερὲς καὶ τὰ τῶν συνεδριῶν καὶ ἀποφάσεων τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἐντιμοτάτου Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῇ 15ῃ καὶ 16ῃ Ὀκτωβρίου, εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ τὸ κάτωθι Σεπτὸν Πατριαρχικὸν τηλεγράφημα:

«Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Ἰάκωβον
Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν
Νέαν Ὑόρκην.

17 Ὀκτωβρίου, 1959

Συγχαίροντες Ὑμετέραν Ἱερότητα καὶ τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ ἐξοχωτάτου Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀδνὰν Μενδερές, εὐλογοῦμεν συνεδρίας ὑμῶν.

†ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Πανορθόδοξος Ἱερὰ Σύναξις

Προτάσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου, ἡ Ἁγία καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε (15 Ὀκτ.) «ἵνα συγκληθῇ κατ' Ἰούλιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξος Ἱερὰ Σύναξις, προπαρασκευαστικὴ τῆς μελλούσης ἵνα συνέλθῃ ἐν καιρῷ Πανορθοδόξου Προσυνόδου». Εἰς Ρόδον θὰ προσκληθῶσιν ἀντιπρόσωποι καὶ τῶν Ἀρχαίων Ἐκκλησιῶν: Ἀρμενικῆς, Κοπτικῆς, Αἰθιοπικῆς, τῶν Π. Συριανῶν, τοῦ Θωμᾶ τῶν Ἰνδιῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι «ἐπέστη ἤδη ὁ καιρός, ὅπως πραγματοποιήσῃ παλαιὸν Αὐτοῦ πόθον, ἵνα προσκυνήσῃ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὸν παρόντα Νοέμβριον, συνάμα δὲ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ἀρχαῖα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς». Τὸ ταξείδιον τῆς Α.Θ.Π. θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου.

Προσκύνημα ἐξ Ἀμερικῆς

Εὐμενεστάτην ἀπήχησιν ἔσχεν εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ ἀποφασισθὲν Προσκύνημα εἰς Αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ τὴν 19ην Ἀπριλίου διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

Ἀρχιμ. Αἰμιλιανὸς Τιμιάδης

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Αἰμιλιανὸς Τιμιάδης, Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς ἐν Βρυξέλλαις, Βελγίου, Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος, καὶ προσωρινὸς ἀντικαταστάτης τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου παρὰ τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν, ἐν Γενεύῃ, ἀποφάσει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὠνομάσθη Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ ἐν Γενεύῃ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν (World Council of Churches). Συγχαίρομεν τὸν ζηλωτὴν καὶ ἱκανὸν κληρικὸν π. Τιμιάδην διὰ τὴν ἐπάξιον ἀνάδειξιν αὐτοῦ.

Ἰωάννης Μαντᾶς (Σικάγον)

Προτάσει τοῦ Πατριάρχου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπένειμε, τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου, εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Μαντᾶν, ἐκ Σικάγου, τέως Ὕπατον Πρόεδρον τῆς ΑΗΕΡΑ καὶ Μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Δεπουτάτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τὰς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς καὶ τὴν Ὁμογένειαν πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Συγχαίρομεν θερμῶς τὸν ἐκλεκτὸν ὁμογενῆ, Ἐντιμολογιώτατον Ἄρχοντα Δεπουτᾶτον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἰωάννην Μαντᾶν.

Κυριακὸς Παμούκογλου

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην τῶν Ὀρφανοτροφείων τὸν κ. Κυριακὸν Παμούκογλου, ἀνακαινίσαντα τὸ σχολικὸν κτίριον τῶν ἐν Πριγκήπῳ Ὀρφανοτροφείων ἡμῶν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ πρό τινων μηνῶν ἐκλεγέντες Σεβασμ. Μητροπολῖται τοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας συνεχίζουν μετὰ ζήλου τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον των μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ὁποῖοι κατὰ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας προσέρχονται εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Στεροῦνται ὅμως Ἱερῶν Ναῶν, ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν καὶ ἐπαρκοῦς Κλήρου. Ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐνίσχυσις εἶναι ἔργον ἱερόν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Συμπληροῦται ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Λόγῳ τῆς συνετῆς οἰακοστροφίας τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου, αἱ μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἰορδανίας σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἄρισται, κατόπιν μάλιστα τῆς ψηφίσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τοῦ Πατριαρχείου Νόμου, περὶ οὗ ἐγράψαμεν πρὸ καιροῦ.

▪

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τὰ παλαίφατα Πατριαρχεῖα Ἀνατολῆς: ἤτοι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, μετὰ χαρᾶς προετοιμάζονται νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Νοεμβρίου.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

▸ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνῆλθε τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου. Κατ' αὐτὴν ἐπεκράτησε πνεῦμα εἰρηνεύσεως, ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ γενόμενα τὰ κατὰ τὴν ἐπίμαχον συνεδρίαν τῆς 7ης Ἀπριλίου λαβόντα χώραν, καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ κρίσις, ἥτις, ὡς μὴ ὤφελε, εἶχε δημιουργηθῇ, ζημιώσασα βαρέως τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀνασυνεκροτήθη ἡ Ἱερὰ Δωδεκαμελὴς Σύνοδος.

▸ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνῆλθεν ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου. Μεταξὺ ἄλλων, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἐκκλησία ὑποβάλῃ ἐντὸς μηνὸς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Σχέδιον Καταστατικοῦ Χάρτου, «ἐνηρμονισμένου πρὸς τὰ σχέδια τοῦ Β.Δ. τοῦ Ὑπουργείου».

▸ Ἐνεκαινιάσθη Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας».

▸ Συνεχίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν ἔργων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

▪

Ἀνακοίνωσις Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνακοινοῖ, ὅτι ὁ ἐν Ἀμερικῇ Αἰδ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἀθανάσιος Ρῖζος ἀπέστειλεν εἰς αὐτὴν ἑκατὸν (100) δολλάρια «δι' ἀπόρους φοιτητὰς ἢ δι' ὑποτροφίαν ἢ διὰ βραβεῖον εἰς ἀριστοῦχον φοιτητήν».

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν αὐτῆς πρὸς τὸν δωρητὴν συνεχάρη αὐτόν, διότι μεταξὺ τοσούτων κληρικῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἐν οἷς καὶ τρόφιμοι τῆς Σχολῆς, οὗτος κατ' ἀξιοσημείωτον ἐξαίρεσιν ἐμνήσθη τῶν ἐν αὐτῇ δεομένων βοηθείας φοιτητῶν αὐθορμήτως, παρασχὼν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν καὶ φιλαλληλίας καὶ τιμῆς πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ ἀγάπης ἐνεργοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν κληρικῶν της πρὸς σπουδαστὰς τῆς Θεολογίας, ἐφιεμένους μὲν ν' ἀφιερωθοῦν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, στερουμένους δὲ τῶν πρὸς τοῦτο μέσων.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παντελεήμων, ἄλλοτε ποιμαντορεύσας ἐν Ἀφρικῇ, Ἀργεντινῇ καὶ Καναδᾷ, κατόπιν αἰτήσεώς του, ἐγένετο δεκτὸς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας Μόσχας. Ἐνδέχεται νὰ τῷ ἀνατεθῇ ὑπηρεσία ἐν Ἀμερικῇ, παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ Βόριδι.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Συνεχίζεται ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν διέρχονται αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι Σερβίας καὶ Ρουμανίας, κυρίως, λόγῳ τῶν διωγμῶν καὶ φυλακίσεων πλείστων ἀνωτέρων καὶ ἄλλων κληρικῶν αὐτῶν. Ἀσφαλῶς, αἱ Ἐκκλησίαι θὰ ἐξέλθουν θριαμβεύτριαι καὶ ἀπὸ τὴν νέαν των δοκιμασίαν, μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ μαρτυρίου.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

▸ Ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης ΚΓ'. ἑώρτασε τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου τὴν πρώτην ἐπέτειον τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἕδραν τῆς Ρώμης, δεχθεὶς πανταχόθεν συγχαρητήρια.

▸ Ἐνδέχεται νὰ διορισθῇ ἐν Τουρκίᾳ, ὄχι Νούντσιος, ἀλλ' Ἰντερνούντσιος τοῦ Πάπα, διότι εἰς Νούντσιος θὰ ἔδει νὰ εἶναι καὶ πρύτανις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐν Τουρκίᾳ. Ἐξ ἄλλου δὲν φαίνεται πιθανὴ ἡ ἵδρυσις Τουρκικῆς Πρεσβείας καὶ ἡ ἀποστολὴ μονίμου ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ Βατικανῷ.

▸ Ἐματαιώθη ὁριστικῶς ἡ σύσκεψις Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Ὀρθοδόξων Θεολόγων ἐν Βενετίᾳ.

▸ Ἀνεβλήθη διὰ τρία ἔτη ἡ πρὸ μηνῶν ἀναγγελθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρώμης σύγκλησις «Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

▪

ΠΑΣΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

▸ Ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις περιελήφθη εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ἐν Λουβαίν, Βελγίου, Ρωμαιοκαθολικοῦ Πανεπιστημίου.

▸ Βαθεῖαν ἀπήχησιν ἔσχον εἰς τὸ Π.Σ.Ε. (W.C.C.) αἱ δηλώσεις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς περὶ ἀποχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ μονομερεῖς συσκέψεις τῶν Ὀρθοδόξων μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν.

▸ Εὐρύτατα σχολιάζονται τόσον ἡ ματαίωσις τῆς ἐν Βενετίᾳ δῆθεν συσκέψεως Ὀρθοδόξων-Καθολικῶν, ὅσον καὶ ἡ ἀναβολὴ τῆς «Οἰκουμενικῆς» Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης.

▸ Εὐμενέστατα ἐσχολιάσθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς διακηρυχθεῖσαι ἀλήθειαι ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας.

▸ Χρηματικὴ βοήθεια τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπεστάλη πρὸς τοὺς ἐν Ἀφρικῇ Ἑλληνορθοδόξους Ἱεράρχας, πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 4ῃ Ὀκτ. προέστη τῆς μεγαλοπρεποῦς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Σχολικοῦ Κτιρίου τῆς Κοινότητος Ἁγίας Τριάδος, Lowell, Mass.

▸ Τῇ 5ῃ ἰ. μ. προέστη συσκέψεως τῶν Ἐκπροσώπων τῆς ΑΗΕΡΑ ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ, ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ὑπὸ τῆς Ahepa Σχολικοῦ Κτιρίου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἁγίου Βασιλείου.

▸ Τῇ 8ῃ ἰ. μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν Ἀρχηγῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (W.C.C.) καὶ τῆς Χ.Α.Ν. (Y.M.C.A.).

(Συνέχεια εἰς τὴν 348ην σελίδα)

THE RELIGIOUS OMNIBUS

REV. DEMETRIOS J. CONSTANTELOS, Th. M., Editor
Perth Amboy, New Jersey

A Challenge and a Duty

His Eminence Archbishop Iakovos calls our attention to the place of Greek Orthodox literature in the life of each Greek Orthodox home, and in the work of our Church. Our magazine racks are filled with newspapers and secular magazines, but what about those which give a Christian Orthodox interpretation of thought and life? Literature is a mighty weapon for good and for evil as well. As Greek Orthodox Christians we ought to read, next to the Bible, Orthodox literature whose message will penetrate and saturate every phase of our life and will direct our thinking and living accordingly.

Here is what others do in this field: The Seventh Day Adventists, according to reports, are spending $15,000,000 annually in their printing propaganda. The Jehovah's Witnesses cult owns and operates the world's largest religious printing press, and a continual stream of literature in 40 different languages flows from their nine-story building in Brooklyn, N. Y. The Communists are spending over $3,000,000,000 a year in propaganda.

But what do we do? How many Greek Orthodox magazines come to your home? What have you done for the propagation of Christian Orthodox literature? Of course, here is your *Orthodox Observer,* which we hope you read eagerly and thoroughly. But as active Christians you will want to read other Orthodox magazines as well, such as *Apostolos Andreas* and others.

Each Greek Orthodox Christian must keep abreast and be informed of what is being written from the Orthodox Christian viewpoint today. It is a challenge and a duty for all of us to do a better work in this field. Literature is one of the most effective *mass media* available. This is the reason also why we must respond to our Archbishop's call not only by talking about it, but by doing something about it. Let us do it now!

Syrian Orthodox Patriarch Visits Greek Orthodox Leaders

Theodosios VI of Damascus, head of the Syrian Orthodox Church of Antioch and All the Orient, held conversations recently with leaders of the Greek Orthodox Church aimed at promoting closer cooperation between the two Eastern Orthodox Churches.

First Synagogue in Spain Since 1492

The first week of October saw the opening of the first synagogue in Madrid since 1492, when the Jews were expelled from Spain.

Clergymen Shortage in Germany

A report underscoring the acute shortage of Protestant clergymen in Germany was released recently by the statistical office of the Evangelical Church in Germany. The report noted that while this Church in Germany is served by 13,046 parish ministers, more than 3,000 parishes have no minister or are filled only provisionally. It said Protestant pastors throughout the country each serve an average of 2,256 believers. This is a ratio of one minister to 1,500 members in rural areas, and one to as many as 4,000 in predominantly urban areas.

"St. Photios Foundations"

In the State of New Jersey there are two students' organizations of the Eastern Orthodox Faith. The Saint Photios Eastern Orthodox Foundation of Princeton University held its first Divine Liturgy October 24. In addition to monthly worship services the Foundation conducts weekly discussions open to all students. The following serve as officers for the 1959-1960 Academic Year: Costas G. Gogos, President; Ted Glonges, Vice President; Anatole Lyovin, Secretary.

I have the privilege of serving this group as Chaplain and advisor for the past two years. Father Stelios Markantonis was instrumental in organizing the students of Rutgers University and Douglas College for Women. Saint Photios was chosen as patron Saint. This foundation, now under the spiritual guidance of Father Anthony Pappas of Highland Park, N. J., held a dinner recently as an opening event of the current Academic Year. Last year "St. Photios" of Rutgers presented a series of lectures with Professor Peter Charanis, Father Anthony Pappas, Father George Mamangakis, Father William Schneirla and myself as guest speakers.

MEETING OF "EAST" AND "WEST"

(Continued from page 342)

Ecumenical Patriarchate and the other ancient Patriarchates.

An active part was taken in the meeting by the three members of the Central Committee from the Episcopal Church — Bishop Sherrill (member of the Presidium), Bishop Dun of Washington, and President Nathan Pusey of Harvard. As chairman of the fund-raising committee for the new W.C.C. headquarters building, Bishop Sherrill gave an encouraging report and inspired the members to more energetic action and the churches to more generous support.

The Central Committee meeting at Rhodes was not only "another" meeting of East and West. It was "another kind" of meeting than the contemporary world is accustomed to. It was one of the many encounters of Eastern and Western Churches "in the faith" which in our day are becoming more frequent after many centuries of separation. The meeting pointed to the need of more such encounters. It is of the greatest importance that Episcopalians and other non-Orthodox churchmen come into contact with their Orthodox neighbors and make themselves acquainted with the life of the Orthodox churches. It is equally necessary for our Orthodox brethren that they cultivate the acquaintance of non-Orthodox churches: their teachings, traditions and worship. The witness of each of the churches can contribute richly to the life of the whole Church if the Holy Spirit of God is given entrance into our common life.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

A READING COURSE IN GREEK. By Bartholomew Fuerst. (Book I: Biblical Greek). St. Meinrad, Indiana: A Grail Publication, 1957. Third Printing. Pp. 282. Flash Cards Greek New Testament. $3.50.

The bare title of this book could easily be misleading. This is not a textbook in classical Greek or modern Greek, but a reading course book in New Testament Greek. This book is actually a realistic attempt to face the problem that the study of Greek is confronting today, particularly in the theological seminaries. The sad but true fact is that even the seminaries are no longer getting students who are adequately prepared in classical Greek before they can proceed to the study of New Testament Greek. In fact, it seems much more usual nowadays to get students with no Greek and, of course, the formidable problem is how to teach them the basic elements of Greek (usually with a classical textbook), then have them read at least a solid semester of classical Greek, and then get them started in an intensive study of New Testament Greek. All this must be done in a very limited time within the already overcrowded program of the seminarian. The teaching of Greek under these circumstances becomes a formidable challenge.

Bartholomew Fuerst, in his text, which is described as *A Reading Course in Greek,* has set out to introduce the student to New Testament Greek by using New Testament Greek as the basis for the student's learning of the Greek language. The emphasis is on learning how to translate New Testament Greek into English, with the hope that first-hand acquaintance with the Greek text can prove useful to the future clergyman and theologian in his study of the Scriptures and dogmatics. A second volume (as yet unpublished), according to the author, would contain readings from the Acts and St. Paul, from patristic Greek, and from Plato and Aristotle. This projected volume could provide material for a second and third year course in Greek.

Needless to say, the present text can be readily used by interested persons outside the seminary, namely in liberal arts colleges, which offer a course in New Testament Greek. The book contains fifty-five lessons, forty of which are taken from the Gospel according to St. John. John's vocabulary and style are simple enough to be easily adaptable for a beginner's preparation. The last fifteen lessons contain excerpts from the Gospel according to St. Luke, a pedagogically logical progression. Each lesson is profusely annotated to assist the student in every possible way. The Greek of the first five lessons has even been transliterated into English; the first ten lessons also contain an interlinear translation. Every possible educational device is thus utilized to facilitate the arduous task of the beginning student.

Each lesson contains Explanations, Observations, Vocabulary, Word Study (Etymology), Exercises (Greek to English and English to Greek) and Topics for Study. A substantial "Grammar Survey" (pp. 211-262) can be found at the end of the book, as well as the usual Greek to English and English to Greek vocabulary.

The student is encouraged to use the vocabulary flash cards, which contain the 800 most frequently used words of the New Testament, based on Bruce M. Metzger's "Lexical Aids for Students of New Testament Greek" (Princeton, 1946). In this respect, suggestions for budgeting of time are made at the end of each lesson.

The book contains a large number of photographs of classical Greek objects, mostly taken from University Prints. This reviewer finds these illustrations quite annoying in view of the fact that they have nothing to do with the rest of the book. A tastefully arranged series of illustrations from the period of the New Testament and the first century of the Christian era would certainly have been more appropriate.

A Reading Course in Greek also contains a disturbingly large number of mistakes in accents. This would perhaps emphasize the need for at least an elementary knowledge of modern Greek pronunciation, which would help many Hellenists, including the author of this text, to get the right kind of accent in the right place.

Finally, it would have improved the book considerably to have had a good, solid introduction to the background of the New Testament language the "koine," if not also some selected general material on the historical and cultural background of the period in question.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 346ης σελίδος)

▸ Τῇ 10ῃ ἰ. μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεοφίλου, τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας.

▸ Τῇ 13ῃ ἐδέχθη τὸν κ. Κασσιμάτην, Βουλευτήν, τ. Ὑπουργόν.

▸ Τῇ 15ῃ προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν· τὸ ἑσπέρας ὡμίλησε κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἐν Βοστώνῃ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν «Φανάριον».

▸ Τῇ 16ῃ ἰ. μ. προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Ἐντ. Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

▸ Τῇ 17ῃ ἰ. μ. ἐδέχθη τοὺς Ἀρχηγοὺς τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας, μεθ' ὧν συνδιεσκέφθη ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Παναρκαδικῆς Πτέρυγος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἁγίου Βασιλείου.

▸ Τῇ 18 ἰ. μ., Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κονότητος Ἁγίου Γεωργίου, ἐν Hyannis, Mass.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Βοστώνης

▸ Τῇ 20ῇ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Μπρουκλάϊν, ἐδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Αἰδ. Maxwell, Γεν. Γραμματέα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ. μ., προσκλήσει τῆς Ἡγεσίας τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας, προσῆλθεν εἰς τὸ ἐν Cooperstown, N. Y., Συνέδριον αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τῶν συνελθόντων 110 (ἐκ τῶν 118) Ἐπισκόπων αὐτῆς, ὡμίλησε περὶ τοῦ ρόλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν γένει, ἀπέναντι τοῦ προβλήματος τῆς Ἑνώσεως πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. (Λεπτομερείας εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.)

▸ Τῇ 22ᾳ ἰ. μ. ἔδωκε διάλεξιν εἰς τὸ Barbizon Hotel, ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν, ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία σήμερον, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Παραπετάσματος».

▸ Τῇ 23ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 350ὴν σελίδα)

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities
INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS
At 3% Compounded Quarterly

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS
at 35th Street. Opposite Macy's
NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET
NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 335ης σελίδος)

Γραμμάτων στὴν Ἀμερική, γιὰ τὸ ὁποῖο μιλῶ ἐδῶ, ξανοίγει τὸ δρόμο πρὸς κάτι τὸ συγκεκριμένο καὶ τὸ θετικό. Ἡ παρουσία ἐπίσης στὴν ἡγεσία τῆς Ἀμερικῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἔζησε ἄμεσα καὶ ἐπὶ χρόνια πολλὰ τὴν ἰδιαιτερότητα τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐκλήθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ, εἶναι ἕνα ἀκόμη εὐνοϊκὸ σημεῖο. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἐγκαταστάσεώς του στὴν Ἀμερικὴ ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος ἄφησε νὰ διαφανοῦν ἡ πλατειά του ἐμπειρία, ἡ πίστη του στὴν βαθύτατη ἔννοια «Ἑλληνικὴ Παιδεία» καὶ ἡ ἐμμονή του νὰ μεταφέρῃ στὴν πράξη ὅλα ὅσα ὡς τώρα ἦσαν λόγια καὶ κηρύγματα. Ὅλα αὐτὰ μαζὶ ἀποτελοῦν οἰωνοὺς ἀρίστους.

EDITORIAL COMMENT

(Continued from page 339)

vely to the invitations of all other Churches for ecumenical conversations.

The Iron Curtain which was raised with the October Revolution of 1917 on the one hand, obstructed the free intercommunication between the Orthodox Churches, and on the other hand, created a scattered Orthodoxy abroad, without, however, impeding in the least the ecumenical course of Orthodoxy. Quite to the contrary, in fact, it provided the Ecumenical Patriarchate with a new initiative for ecumenical discussions, as is revealed in the now well-known Encyclical of the Ecumenical Patriarchate, which was sent to all the Churches, Orthodox and non-Orthodox, in the year 1920.

The World Council of Churches has often made in the past, and still makes reference to this encyclical, which it calls historical because it is integrally related to the history of the ecumenical movement.

I would like to point out that historically the Ecumenical Patriarchate, from the time of the Great Schism, was always motivated by a fervent zeal to come in contact with the other bodies of the Christian Church, and so through a true Christian dialogue to help remove controversies, to pave the way to mutual understanding, and to bridge all gaps so that every possible division or antagonism would be avoided.

When one makes a study of the Ecumenical Patriarchate or the Orthodox Church in general, he cannot but be convinced that no other Church has unceasingly put forth more efforts and worked so sincerely for the reunion of divided Christendom as has the Orthodox Church. I make a point of this not to minimize the other Churches, but to emphasize that the Orthodox Church was often literally alone in her efforts for the reunion of Churches.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΤΕ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΤΟ 1960

εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ ΑΓΓΛΙΚΑ

(Πλήρης μετάφρασις)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ, ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ, ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΟΡΙΖΟΝ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ Ἑορτὴ κάθε ἡμέρας τοῦ ἔτους εἶναι γραμμένη Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι χρήσιμον διὰ κάθε μέλος τῆς Οἰκογενείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ Ἀγγλικὴν μετάφρασιν εἶναι πρωτοφανὴς καὶ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ κυρίως τὴν νέα μας γενεὰ μὲ τὸ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἑορτασμὸν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας μας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΤΙΜΗ: Ἡ τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἡμερολογίου ὡρίσθη πολὺ χαμηλὴ διὰ νὰ εἶναι προσιτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας, ἤτοι πρὸς 25¢ ἕκαστον διὰ παραγγελίας ἀπὸ 100 ἡμερολόγια καὶ ἄνω.

Χωρὶς καμμίαν ἐπιπρόσθετον ἐπιβάρυνσιν ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐκτυπώσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἡμερολογίων ποὺ θὰ παραγγείλετε.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΣΑΣ ΤΩΡΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΩΡΙΣ

ARGUS ASSOCIATES

PUBLISHERS

1318 W. Morehead Street — Charlotte, N. C.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 348ης σελίδος)

δελφοθέου. Τὸ πυκνότατον ἐκκλησίασμα, εἰς δεξίωσιν διοργανωθεῖσαν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Καθεδρικοῦ, ὑπέβαλε τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ εἰς τὸν Ποιμενάρχην του, μὲ διαφόρους συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ Α.Σ. ἐδέχετο τοὺς προσερχομένους ἵνα συγχαρῶσιν Αὐτῇ Χριστιανούς. Πλεῖστα τηλεγραφήματα καὶ γράμματα συγχαρητήρια ἐλήφθησαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

▸ Τῇ 25ῃ ἰ. μ., Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὴν μὲν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, Νέας Ὑόρκης, τὸν δὲ Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Jersey City, N. J.

▸ Τῇ 26ῃ ἰ. μ. ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, Ἀστορίας.

▸ Τῇ 27ῃ ἰ. μ. συνειργάσθη μετὰ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου.

▸ Τῇ 28ῃ ἰ. μ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τοῦ «ΟΧΙ», ἐτέλεσεν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ Δοξολογίαν. Παρῆσαν ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος κ. Κ. Μηλιαρέσης καὶ ἄλλοι Χριστιανοί.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου, Ontario, Can.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ. μ. ἐδέχθη τὴν Ἡγεσίαν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας (Goya), μεθ' ἧς συνειργάσθη καὶ τὰς ἑπομένας δύο ἡμέρας, δώσας κατευθύνσεις εἰς αὐτήν.

▸ Τῇ 1ῃ Νοεμβρίου, Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καθ' ἣν ἐκκλησιάσθησαν ἐν σώματι οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ Ἀστυνομικοί, μεθ' ὧν ἡ Α.Σ. παρεκάθησεν ἀργότερον εἰς πρόγευμα. Προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἱστορικῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ὁμιλήσας καταλλήλως ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λοιποῦ ἐκκλησιάσματος, τὸ δὲ ἑσπέρας ὡμίλησε κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ταύτῃ τελετὴν ἐν τῷ Manhattan Center τῆς Νέας Ὑόρκης.

▸ Συνεχάρη θερμῶς τὸν Ἐξοχ. Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Dwight D. Eisenhower ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 69ης ἐπετείου τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

▸ Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Ἀμερικῆς Στρατηγοῦ Mar-

(Συνέχεια εἰς τὴν 351ην σελίδα)

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
38-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis ILlinoi 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

STAMFORD, CONN.

TAXIARCHAE Bedford and Third Sts.
Rev. George Poulos—FI 8-4216, DA 4-4401
Orthros 9:30 — Sunday School 10:15 A.M.
Divine Liturgy 10:30 A.M. — Greek School Daily 4-6 P.M. — Nursery School Daily 9 A.M. to 12:30 P.M. — Greek Evening School Mon. and Wed. 7:30-9:30 P.M.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 350ῆς σελίδος)

shall, διεβίβασε τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ μεγάλου τούτου φίλου καὶ ὑπερμάχου τῶν ἐλευθέρων λαῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ὁμωνύμου «Σχεδίου Μάρσαλλ» θὰ διακηρύττῃ ἐσαεὶ τὴν ἀλληλεγγύην τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τοὺς ἐλευθέρους λαούς.

▪

Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης

▸ Τῇ 5ῃ Ὀκτ. ὑπεδέχθη, ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, τὸν Ἔξοχ. Πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας κ. Ἀδνὰν Μενδερὲς ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Idlewild τῆς Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ. μ. προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

▪

Θεοφ. Ἐπίσκ. Κωνσταντίας

▸ Τῇ Κυριακῇ, 11ῃ Ὀκτωβρίου, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καθ' ἣν παρέστησαν αἱ Α.Β. Ὑψηλότητες ὁ Πρίγκηψ Asfa Wossen καὶ ἡ Πριγκίπισσα Medferiash Worq Abebe τῆς Αἰθιοπίας.

▸ Τῇ 18ῃ ἰ. μ. ηὐλόγησε τὴν κατάθεσιν θεμελίου λίθου Παρεκκλησίου ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ τοῦ Idlewild, N. Y.

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

Οἱ Θεοφιλ. Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, προσελθόντες εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπήν, τῇ 16ῃ Ὀκτ., συνεχάρησαν τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀποκαταστάσει τῆς ὑγείας Αὐτοῦ καὶ συνεσκέφθησαν μετ' Αὐτοῦ ἐπὶ ζητημάτων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως.

▪

Ἐντιμ. Μικτὸν Συμβούλιον

▸ Τῇ 16ῃ Ὀκτ. τὸ Ἐντιμ. Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, συνελθὸν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις, ἐν αἷς καὶ ἡ περὶ ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν, χαρακτηρίσαν τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ «Πανεμερικανικὴν ὑπόθεσιν». Μετὰ χαρᾶς τὸ Συμβούλιον ἐχαιρέτισεν ἐπίσης τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν λαμπρὰν ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχε παρὰ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Ἔξοχ. Πρωθουπργὸς τῆς Τουρκίας κ. Ἀδνὰν Μενδερές.

▪

Τιμαὶ εἰς Μέλη τοῦ Μ.Σ.

▸ Εἰς τὸν κ. Ἠλίαν Κολλοφωλῆν, Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἁγίας Τριάδος, Lowell, Mass., ἀπενεμήθη ὁ Βασιλικὸς Σταυρὸς τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος.

▸ Ὁ κ. Μιχαὴλ Πάγος, Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Springfield, Mass., ἐξελέγη ὑπὸ τῆς πόλεως Πρόεδρος τῆς Νεολαίας αὐτῆς.

▸ Μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Μαντᾶς, ὁ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τοῦ Ὀφφικίου τοῦ Ἄρχοντος Δεπουτάτου.

Συγχαίρομεν ὄχι μόνον τοὺς ἐπαξίως τιμηθέντας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τοῦ Ἐντιμ. Μικτοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐξ ἀνδρῶν τιμώντων τὸ Ἑλληνορθόδοξον ὄνομα.

▪

Ἀρχιμ. Παῦλος Μπάλλεστερ

Τῇ 19ῃ Ὀκτ. ἀφίχθη εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Παῦλος Ballester Convallier, Ἱσπανὸς τὴν καταγωγήν, ὅστις ὢν ἄλλοτε Ρωμαιοκαθολικὸς μοναχὸς κληρικός, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἐσυνέχισε τὰς θεολογικάς του σπουδὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Χάλκῃ, συνέγραψεν Ἑλληνιστὶ μεταξὺ ἄλλων καὶ βιβλίον τιτλοφορούμενον «Ἡ Μεταστροφή μου εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν», ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον, βραδύτερον δὲ εἰς Πρεσβύτερον καὶ εἰς Ἀρχιμανδρίτην. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Μπάλλεστερ, γενόμενος μετὰ πατρικότητος δεκτὸς παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, διωρίσθη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐν Scranton, Pa.

OUTSTANDING EVENT OF

1960

Pilgrimage to Our Patriarchate

REVERED SITE OF ORTHODOXY

on the luxurious air-conditioned Greek Flag Liner

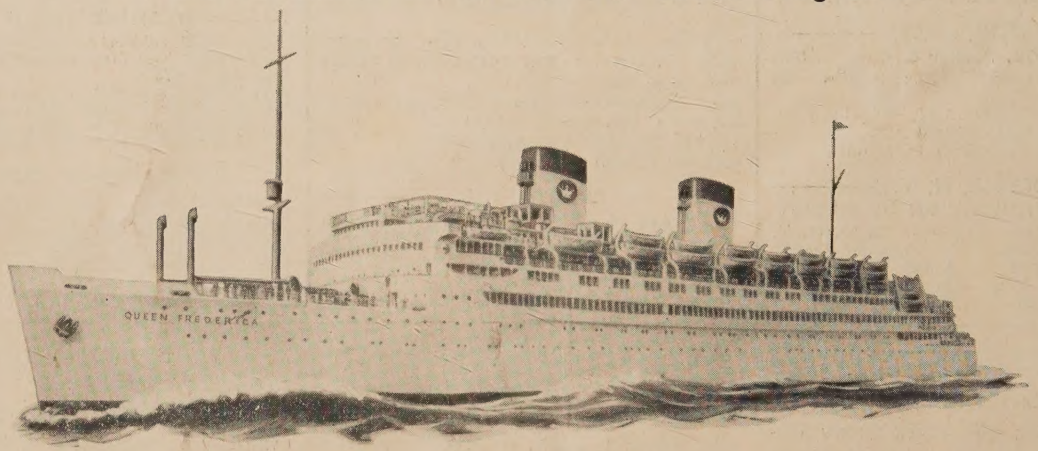

S.S. QUEEN FREDERICA

FROM **NEW YORK**, APRIL 19TH, **BOSTON** 20TH, 1960
TO **PIRAEUS** AND **ISTANBUL**

- ★ Make up your mind now for the trip of your lifetime . . .
- ★ The purpose of this extraordinary trip is to afford Greek-Americans the opportunity of making a pilgrimage to our Patriarchate and pay homage to our beloved Patriarch, ATHENAGORAS the 1st.
- ★ This trip will be a combination of pilgrimage and cruise and it is sponsored by our Church. One of our Bishops will be designated to accompany it as Spiritual Director.
- ★ During the S.S. QUEEN FREDERICA'S stop at Istanbul, pilgrims will have the opportunity of visiting all the historic and scenic sites of this great city.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

MARK DOWN THE DATE **APRIL 19TH 1960**
AND SEE YOUR TRAVEL AGENT NOW FOR RESERVATIONS.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC., GENERAL AGENTS
42 Broadway, New York 4, N. Y.